

64. JIRÁSKŮV HRONOV

SCÉNICKÁ ŽATVA ČESKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA
s účastí zahraničních souborů

Vyhlašovatel:
MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY

Pořadatelé:
Městský úřad Hronov
Hronovské kulturní středisko
Okresní úřad Náchod
Informační a poradenské středisko
pro místní kulturu - ARTAMA Praha
Asociace divadelních amatérů
Sdružení pro tvořivou dramaturgii
Svaz Českých divadelních ochotníků
České středisko AITA/IATA
Volné sdružení východočeských
divadelníků
Česká sekce UNIMA

Vážení návštěvníci 64. Jiráskova Hronova

Vítám Vás srdečně v našem městě. Věřím, že se Vám mezi námi bude líbit a že si z letošního festivalu odvezete vše, za čím jste sem přijeli. Přál bych si aby to vedle zážitků divadelních, bylo i malé zrunko vzpomínek na atmosféru a tvář našeho města.

Vy, kteří přijíždíte do Hronova už po několikáté, sami víte kam jít, když se chcete bavit nebo kde hledat kout pro vlastní tiché rozjímání a uspořádání čerstvých, často velice silných dojmů. Znáte naše město z různých pohledů a úhlů a už jste si vybrali to své místo, kde se i zde cítíte nejlíp.

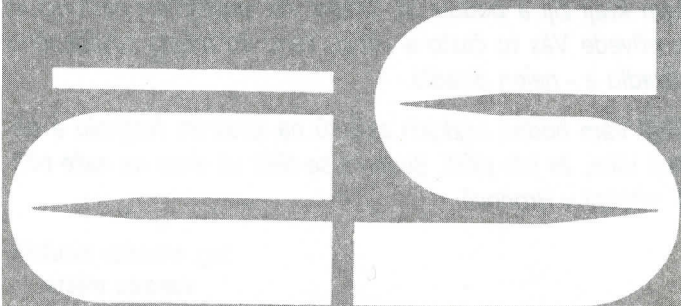
Proto mi teď dovozte abych se obrátil zvláště k Vám, kdož přicházíte poprvé. Nemáte ještě své vlastní zážitky a musíte se spoléhat na líčení jiných. I když tím hlavním lákadlem za kterým přicházíte, je určitě divadlo a vše co s ním souvisí, to co si Vás získalo už dříve, než jste se rozhodli přijet se osobně přesvědčit proč již 64 let přitahuje Hronov každou ochotnickou duši; přesto bych Vás chtěl požádat abyste si v tom festivalovém shonu ušetřili kousek času pro naše město a jeho krásné okolí. Abyste na okamžik vyběhli ze zatemnělých divadelních sálů na nejbližší z kopců nad Hronovem a rozhlídli se v jasném slunci po tomto zvláštním koutku české země, který dal život tolika spisovatelům, malířům a hudebníkům. Pomozte nám rozluštit, zda je to dáno mírnou linií obzoru, či blízkostí odvěké zemské hranice anebo silnou českobratrskou tradicí. Chci Vás tím jen přitáhnout k myšlenkám které v našem kraji žijí a budou žít. Třeba Vás potěší jim naslouchat a přivede Vás to často a znovu sem, do města zaslíbeného divadlu a - nejen divadlu.

Přeji Vám hodně hezkých zážitků na letošním festivalu a děkuji Vám, že jste přišli. Budeme se těšit už dnes na naše příští setkání v Hronově.

Ing. Miroslav Houštěk
starosta města

GENERÁLNÍ SPONZOR 64. JH

Banka pro život.

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

M I M O H L A V N Í P R O G R A M

Pátek 5. srpna 1994 v 16 hodin
Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ SOUBOR MAJ Hronov

Doporučení: *mimo hlavní program na základě návrhu pořadatelského místa.*

Alois Jirásek

LUCERNA

Divadelní hra o čtyřech dějstvích

Režie:	Ing. Miroslav Houštěk
Scénická hudba:	Jaroslav Meier
Výprava:	ak. mal. Ivan Krejčí
Světla:	Roman Fiedler, Pavel Kolín
Zvuky:	Jiří T. Bartoň, Zdeněk Fiedler
Text sleduje:	Eva Hornychová, Marta Houšťková
Inspice:	Zuzana Horáková
Technická spolupráce:	Pavel Kolín, Dagmar Kolínová, Jiří T. Bartoň, Bedřich Beran

Hrají:

Mladá kněžna	Vladěna Jaklová, alt. Blanka Černá
Dvořan	Richard Kašpar, alt. Jan Mach
Vrchní	Lubomír Červený
Mlynář	Jiří B. Bartoň
Jeho bába	Pavína Jelínková
Hanička	Markéta Vítová, alt. Slávka Marková
Zajíček, učitelský mládenec	Pavel Šnajdr, alt. Pavel Labík
Braha, sekerník	Jan Tomek
Zima	Bedřich Beran
Sejtko šumaři	Luboš Škoda
Klásek	Miroslav Lelek
Klásková	Marcela Popelková
Michal vodníci	Leoš Bárta
Ivan	Jiří Kubina
Pan Franc	Jiří Borůvka
Mušketýr	Karel Tošovský
Žan, služebník	František Prostředník
Kroužilka	Marcela Špreňarová
Votruba rychtáři	Čeněk Horných
	Pavel Matyska

Druzičky, víly, zámecké dámy, rychtáři a ostatní:

Katka Kříčková, Markéta Lelková, Věra Mertlíková, Šárka Lavičková, Eva Mertlíková, Klára Kašparová, Věra Prouzová, Eva Šíková, Zuzana Horáková, Vladimír Forman, Václav Soukup, Marcela Špreňarová ml., Věra Kříčková, Miloš Špreňar, Věra Macková, Pavel Zuzek, Božena Čermáková, Lucie Hofmanová.

Slovo o hře:

Hronovský divadelní soubor Mistra Aloise Jiráska vystoupil již několikrát na divadelním festivalu Jiráskův Hronov. Letos v předvečer přehlídky sehraje jako Jiráskovské předznamenání, jeho nejúspěšnější hru Lucernu.

Lucerna se hraje od doby svého vzniku stále a stala se součástí pokladu českého dramatického umění. Hraje se při slavnostních příležitostech českého divadla. Naše nynější inscenace měla již 15 repríz a připravují se další.

Obsah hry má svůj alegorický význam s dopadem do časů feudálního útlaku. Ve hře svobodný mlynář s pomocí prostých lidí brání své právo a svoji svobodu, která je představována staletou lípou.

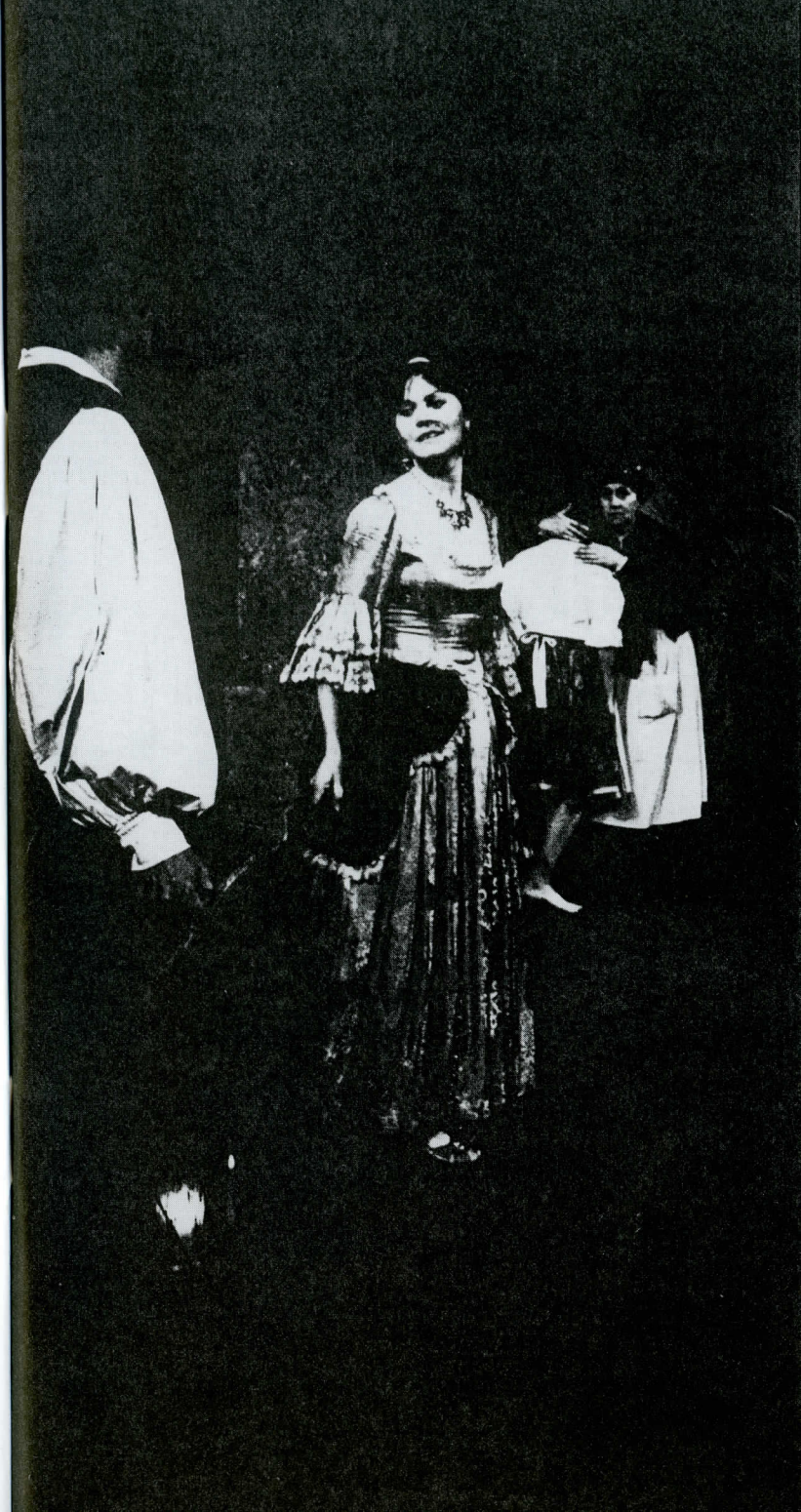
Po počátečních obavách jak budou Jirásek a jeho Lucerna přijímány dnešní mládeží, se ukázalo, že půvaby a kouzla této hry působí i dnes a je jisté, že budou působit kdykoli a kdekoli pokud hra přenese autorovo čisté vyznání lásky k lidem a přírodě svého rodného kraje a pokud budou v hledišti lidé otevřeného a upřímného srdce.

Slovo o souboru:

Amatérské divadlo v Hronově existuje již 170 let. Jedna generace navazovala na druhou a dnešní soubor převzal vysokou úroveň interpretační a krásnou moderní budovu Jiráskova divadla v Hronově, postaveného v roce 1930. V roce 1993 proběhla náročná rekonstrukce jevištního zařízení.

V současné době má soubor Mistra Aloise Jiráska asi 30 členů ve věku od 10 do 70 let. V posledních letech hrál hronovský soubor několikrát na festivalu amatérského divadla, Jiráskův Hronov, který se koná v našem městě a je nejvyšší přehlídkou v České republice s bohatou mezinárodní účastí. Soubor je typem interpretačního divadla s tradiční úrovní realistického herectví i když se snaží své inscenace sdělovat moderními režijními a inscenačními prostředky. Vedle vlastní divadelní činnosti žije soubor společenským životem, pořádá i divadelní plesy.

Ve dnech celostátního festivalu je hostitelem zúčastněných souborů a vydatně pomáhá v organizaci přehlídky.

Pátek 5. srpna 1994 ve 20 hodin
Jiráskovo divadlo

TEATRONOVO CHIOGGIA, ITÁLIE

Doporučení: *mimo hlavní program na základě návrhu pořadatelského místa.*

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

Režie: Franco Penzo a Giuliano Soncin
Scéna: Gilberto Tonello
Světla: Luciano Passarella
Zvuk: Salvatore Grassi
Technika: Adalberto Veronese, Renato Astolfi

Hrají:

Patron Toni (majitel rybářské bárky)	- Cinzio Gallimberti
Donna Pasqua (jeho žena)	- Wilmen Ganzerla
Lucietta (jeho sestra)	- Laura Marchetti
Beppo (jeho bratr)	- Marco Bonaldo
Titta Nane (mladý rybář)	- Giuliano Soncin
Patron Fortunato (rybář)	- Giuseppe Bonaldo
Donna Libera (jeho žena)	- Luisa Chiozzotto
Orsetta (sestra paní Libery)	- Franca Lanza
Checca (sestra paní Libery)	- Annalisa Nordio
Patron Vincenzo (obchodník s rybami)	- Mario Nordio
Toffolo (mladý lodičkář)	- Samuele Gambaro
Isidoro (koadjutor trestního soudu)	- Franco Penzo
Komisař (soudní posel)	- Massimo Furlan
Čahoun (prodavač pečených dýní)	- Massimo Furlan
Rybář	- Mauro Frizziero

Slovo o hře:

Tato hra se v původní italské verzi nazývá *Le baruffe chizzotte*, což v překladu znamená *Poprask v Chioggii*.

Carlo Goldoni žil a pracoval jako městský funkcionář v městečku Chioggia v Benátské provincii (Veneto). Znal důvěrně toto prostředí a jeho hra je v divadelní nadsázce a laskavé ironii věrným obrazem života lidí v tomto městečku na laguně.

Goldonihova hra v podání souboru z Chioggie je zajímavá již sepětím díla velkého italského dramatika s tvorbou amatérského souboru, přicházejícího z prostředí, v němž se děj Goldonihovy hry odehrává.

Slovo o souboru:

Soubor TEATRONOVO Chioggia navazuje na tradici několika amatérských divadelních spolků tohoto města. Byl založen mladými nadšenci v roce 1987 a dal si za úkol dělat dobré divadlo, které by mělo co říci dnešnímu mladému publiku. Od svého vzniku se soubor zúčastnil s velkými úspěchy přehlídek a soutěží v Itálii, odkud si odnesl ta nejvyšší ocenění. K nejúspěšnějším inscenacím patří Goldoniho Mirandolina, Poprask na laguně a Moliérův Tartuffe.

Doplňkový program 64. JH v pátek 5. srpna

park AJ	21.30	Oheň přátelství
kino dvůr ZŠ	21.15	KOKOSY V PRALESE - komedie USA

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

ES
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Sobota 6. srpna 1994 ve 13 a 15.30 hodin Jiráskovo divadlo

OŘECHOVSKÉ DIVADLO Ořechov u Brna

Doporučení: z *Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů.*

Zdůvodnění: *příklad práce předního souboru, pracujícího v místě, které má venkovský charakter.*

Emil Artur Longen, Vlastimil Peška

UMRLEC A TRESTANEC aneb FRAŠKA PŘÍMO AKTUÁLNÍ

(volné zpracování frašky E. A. Longena - Dezertér z Volšan a Někdy kriminál nad svobodu)

Režie, scéna, kostýmy, hudba: Vlastimil Peška
Zvukař: Robert Křižanič
Osvětlovač: Roman Kapun
Text sleduje: Marta Kubíková
Technik: Zdeněk Kubík

Hrají:

Balabis	Miroslav Urban
Balabisová	Radoslava Hadačová
Její matka	Jiřina Kotvrdová
Taussig	Radovan Plšek
Sluha	Zdeněk Pehal alt. Vlastimil Peška
Služka Manča	Světlana Kafrdová
Dva zřízenci pohřebního ústavu	Jaroslav Hadač
	Libor Lhotecký
Dva policajti	Jaroslav Hadač
	Libor Lhotecký
Trestanec	Jaroslav Lorenc
Domáci	Květoslav Kozel
Piplík	Jiří Navrátil
Piplíková	Libuše Pehalová
Žužinka	Petra Ryšavá
Boxer	Václav Trenz
Chramostejl	Radovan Plšek
Jednatelky svazu nájemníků	Ludmila Fantová
	Lenka Duchoňová
Domovnice	Dušan Urban alt. Petr Sekanina
Žena náhodně procházející	Romana Matušková

Slovo o hře:

V roce 1989 jsem měl v divadle bří Mrštíků Brně režirovat Longenova C. K. polního Maršálka. Ze záměru tehdy sešlo, protože přišel „listopad“ a k nastudování nedošlo. Při studiu Longenova díla jsem objevil řadu, dnes vesměs neznámých aktovek, které psal E. A. Longen pro Vlastu Buriána. Že jsem se v aktovkách E. A. Longena zhlédl, je nasnadě.

Po třech letech jsem si při výběru nové komedie pro Ořechovské divadlo na Longena vzpomněl. Především na aktovku Někdy kriminál nad svobodu, která se mi již v roce 1989 líbila ze všech nejvíce. (Že jde o kus více než aktuální uvidíte sami).

Když jsem si na začátku roku 1991 aktovku Někdy kriminál nad svobodu opět přečetl, zjistil jsem naprosto banální fakt, týkající se délky aktovky. Na hodinové představení je příliš krátká a musel bych ji „prošpekovat“ nejrůznějšími nástavbovými prvky, což by aktovce zřejmě ublížilo. V témže útlém svazěku byla i druhá aktovka Dezertér z Volšan a tu přišel nápad propojit obě aktovky do jednoho celku. A tak vznikl Umrlec a trestanec.

Vlastimil Peška

Slovo o souboru:

Tylovo divadlo Ořechov má dlouholetou tradici, v roce 1993 jsme oslavili 90 let činnosti. V roce 1975 nastoupila nová ořečovská divadelní generace, která pod vedením Vlastimila Pešky tvoří dobrý tvůrčí kolektiv, který dosáhl mnoha úspěchů na nejrůznějších festivalech a divadelních přehlídkách. Stali jsme se takřka pravidelnými účastníky přehlídky vesnických a zemědělských souborů ve Vysokém nad Jizerou, nyní Národní přehlídka ve Vysokém, v rámci studiových představení jsme se třikrát zúčastnili i Jiráskova Hronova, Divadelního máje v Krnově, Divadelního festivalu v Napajedlích a samozřejmě krajské přehlídky v Němčicích n/Hanou. V roce 1987 s komedií Ať žije Charleyova teta jsme se zúčastnili přehlídky v Maďarsku, v roce 1991 s komedií Ondráš ve Švédsku a v roce 1992 s komedií Umrlec a trestanec opět ve Švédsku a v letošním roce jsme s touto komedií pozváni do Anglie a Belgie.

Sobota 6. srpna 1994 ve 20 a 22 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ SOUBOR DISK Trnava

Doporučení: *Národního osvetového centra v Bratislavě.*

Dušan Vicen a kolektiv

CARRAVANA

alebo NOC DLHÝCH RYPÁKOV

Réžia: Dušan Vicen
Režijná spolupráca: Blaho Uhlár
Hudba: L'ubomír Burgr s použitím skladieb iných autorov
Kostýmy: Zuzana Piussi

Hrajú:

Klaudia Benkovská, Milan Brožák, Daniela Gudabová, Pavel Lančarič, Aneta Knapová, Jozef Knap, Táňa Michalová, Martina Niedlová, Ján Rampák, Judita Takáčová.

Bližšia charakteristika postáv v tejto fáze príbehu nie je dôležitá!

Divadelný súbor DISK pracuje v Trnave nepretržite od roku 1955. Takmer po 15 ročnej systematickej práci sa dostal po prvýkrát v roku 1969 s inscenáciou hry I. Stodolu Kráľ Svätopluk na celoslovenskú

prehliadku do Spišskej Novej Vsi. O tri roky neskôr s Ostrovského Pozdnou láskou bol na celoslovenskej prehliadke opäť.

Potom prešlo viac ako 10 rokov, počas ktorých ostal súbor v tieni Z-divadla zo Zelenča a Vysokoškoláka z Trnavy, no nedal sa odradiť. Začal usilovne pracovať pod vedením M. Fehéra (riaditeľa Trnavského divadla) a výsledok sa dostavil. S Čechovovým Ivanovom a Galdoniho Nesmelými zaľúbencami prichádza opäť na celoslovenské prehliadky.

K zásadným zmenám v súbore prišlo v roku 1987, keď začína pracovať s novým umeleckým vedúcim a režisérom Blahom Uhlárom.

Prvým pokusom o autorské divadlo boli Ochotníci, za ktorých získali Trnavčania v Spišskej Novej Vsi hlavnú cenu. Hlavnú cenu na Jiráskovom Hronove v roku 1988 získali za inscenáciu A čo. Aj v nasledujúcej sezóne je súbor opäť prítomný v Spišskej Novej Vsi a za Tanap si odnáša hlavnú cenu. Ďalšími úspešnými inscenáciami trnavských ochotníkov, ktoré ich zaviedli na Spišskú Novú Ves, boli hry Ad libitum a Bieda alebo koniec divadla v mestě T.

V roku 1993 opustil súbor pre iné pracovné povinnosti Blaho Uhlár. Nenechal ho však úplne. Ochotne mu pomáha v jeho tvorbe, čo dokazuje režijná spolupráca na inscenácii Carravana alebo Noc dlhých rypákov.

GENERÁLNI SPONZOR

Banka pro život.

es
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Sobota 6. srpna 1994 v 9 hodin

Slavie

SENIONENTHEATER KURZWEIL, HANNOVER, NĚMECKO

Doporučení: *jako host přehlídky. Představení v rámci semináře o seniorském divadle, mimo hlavní program.*

Jan-H. Strakeljahn:

ČTYŘI ZE ŽIVOTA

(Veselé obrázky)

Režie: Jan-H. Strakeljahn

1. KDYŽ EMA OBDRŽÍ POVOLENÍ - hrají: Thea Brinkmann
Litty Krauss
Filomena Wuttke
Jan-H. Strakeljahn
2. PLEŠ - hrají: Erna Gnoth
Jan-H. Strakeljahn
3. KALHOTY - hrají: Thea Brinkmann
Litty Krauss
Filomena Wuttke
Jan-H. Strakeljahn
4. RYCHLÉ UZDRAVENÍ - hrají: Filomena Wuttke
Jan-H. Strakeljahn

Slovo o souboru a o hře:

Amatérský divadelní soubor seniorů - Seniorentheater (v překladu Divadlo seniorů) Kurzweil pracuje při kulturním domě (Freizeitheim) v hannoverské části Stöcken. Byl založen v r. 1978 a patří k nejstarším divadlům seniorů v Německu. Má 16 členů ve věku od 60 do 80 let. Repertoár tvoří převážně krátké veselé skeče - je jich několik tuctů - které hrají členové souboru, seskupení do menších skupinek podle potřeby příslušného kusu. Opírajíce se o vhodné literární vzory a předlohy, členové souboru sami zpracovávají jevištní podobu svých scének.

Soubor pravidelně vystupuje v Domovech důchodců, v klubech důchodců a dalších místech, kde se důchodci setkávají - častokrát vícekrát v týdnu. Při veselých scénách z denního života by si měli diváci mít možnost říci: „Ano, tak to bylo i u nás!“

SENIORSKÁ SKUPINA DS MÁJ Praha

Doporučení: *představení v rámci semináře o seniorském divadle (mimo hlavní program).*

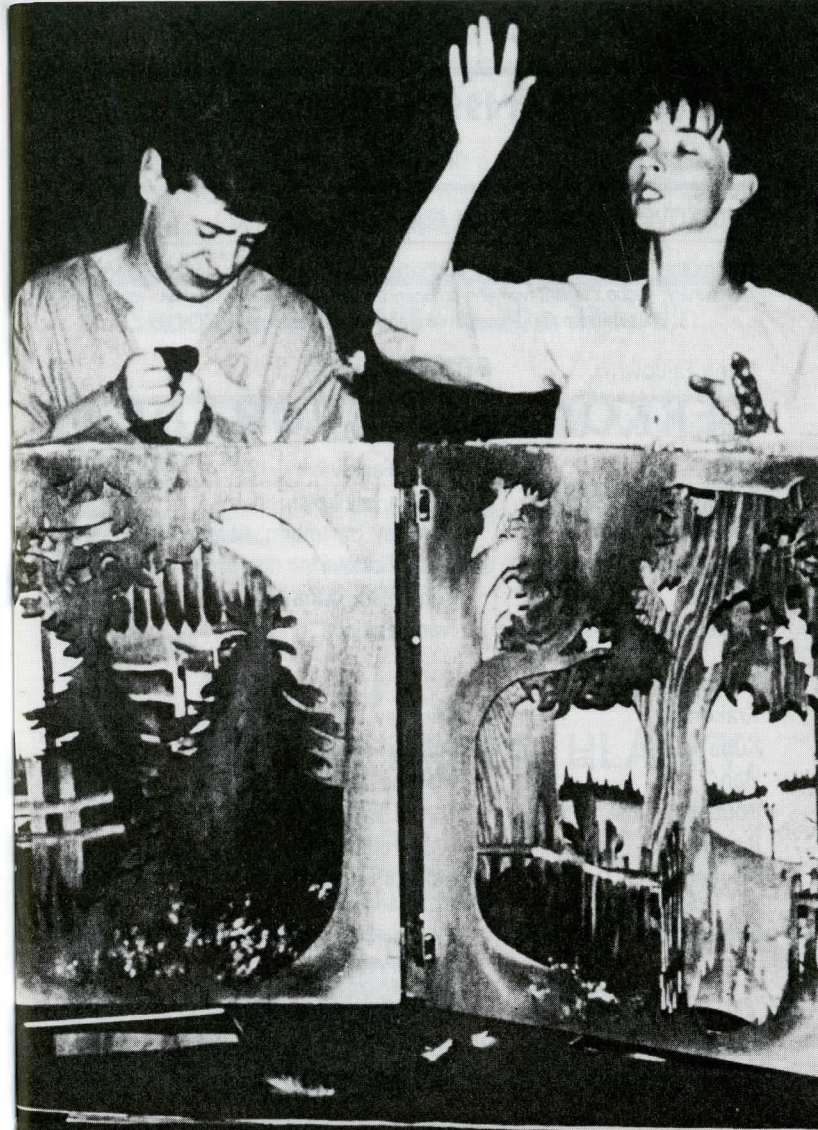
Anton Pavlovič Čechov

N Á M L U V Y

Režie: František Mikeš
Technická spolupráce: Jana Kadeřábková

Osoby a obsazení:

Ivan Vasiljevič Lomov Miroslav Rada
Štěpán Štěpánovič Čubukov Augustin Urban
Natálie Štěpanovna Jaroslava Mikešová

Sobota 6. srpna 1994 ve 13.30 a 15.30 hodin

Slavie

LOUTKOVÉ DIVADLO STŘÍPEK Plzeň

Doporučení: *na 2. místě programové a odborné rady ARTAMA pro amatérské loutkářství.*
Zdůvodnění: *jedna z variant tvořivého uchopení tradičních loutkářských technik - marionet na krátkém drátu - po stránce dramaturgické, scénografické, režijní.*

Ivana Faitlová

KÉRKONOŠSKÁ POHÁDKA

Režie: Ivana Faitlová
Loutky a návrh scény: Milena Jelínková j. h.
Realizace scény: Miroslav Hartmann, Milena Jelínková
Hudba: Ivana Faitlová
Světla: Petr Mlád, Dana Jandová
Hudební doprovod, zvuky: Ivana Faitlová

Osoby a obsazení:

Krakonoš	Miroslav Hartmann
Kuba	Tomáš Froyda
Hančí	Martina Jeníčková
Boubelík	Tomáš Froyda, Miroslav Hartmann
Rampelník	Dáša Fejrlíková
Ďoubalka	Monika Bryšová

Slovo o hře:

*„V Kérkonoších hercum percum
je poujetří jako křen,
vitr fučí a hrom buší
zlou muziku na buben!“*

S mírnou nadsázkou předkládá divadlo Střípek úsměvný příběh o tom, že největší kouzlo na světě je láska a té se žádným čarováním poručit nedá!

Slovo o souboru:

Loutkové divadlo STŘÍPEK vzniklo jako amatérský soubor v roce 1978. Svůj repertoár zaměřuje na děti předškolního a školního věku a ročně odehraje cca 40 až 50 představení. Kromě toho soubor vystupuje na nejrůznějších přehlídkách a festivalech doma i v zahraničí (Loutkářská Chrudim, Femad, Přelet nad loutkářským hnízdem, Jiráskův Hronov, Scénická žatva Martin). V roce 1989 se Střípek s úspěchem představil na mezinárodním loutkářském festivalu ve španělské Tolose hrami Nesmysl! Nesmysl (cena LCH) a Jak se léčí princezny a v roce 1991 hostoval ve Francii s pohádkou O zlatém copánku

a pásmem Romantické písně. Mezi nejznámější tituly z posledních let patří: O Uladinovi a krásné Omně (cena LCH), Zlaté kapradí (cena LCH), Klobásová komedie (cena LCH).

V současné době má soubor 10 členů a vedoucí Ivana Faitlová je autorkou všech textů, dramaturgií i hudby. V letošním roce se Střípek představí hrou Kérkonošská pohádka.

Sobota 6. srpna 1994 ve 20 a 22 hodin

Sokolovna

DIVADLO LUDVÍCI STAVOVSKÉ UNIE STUDENTŮ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY v Plzni

Doporučení: *na druhém místě ze Šrámkova Pisku, národní přehlídky mladého a netradičního divadla.*

Zdůvodnění: *za pozornost stojí autorský text, založený na slovních hříčkách a studentské recesi - humor v intelektuální formě.*

David Haták

LUDVÍCI

aneb SKVĚLÁ PARTA, HLÁŠKY, VŠECHNO

Režie: David Haták
Scéna a kostýmy: Bohumila Skrbková a Václava Krausová
Hudba: Pavel Brom
Náповěda: Dana Vejvodová
Světla: Libor Kočí
Zvuk: Jiří Miklo
Technická spolupráce: Sabina Janovcová

Osoby a obsazení:

Maruška	Marcela Hudečková
Ludvík První, též Jaro	Jan Majer
Ludvík Druhý, též Podzim	Karel Rychlý
Ludvík Třetí, též Léto	Jiří Klečka
Ludvík Čtvrtý, též Zima	Roman Miler
Zbloudilý cestující	Patrik Ryneš
Tulačka, potulná nevěstka	Mirka Oudesová
Bláznivá, šílená dívka	Alice Kočandrlová
Dědula, kouzelný dědeček	Pavel Litvan
Servírka	Jindra Holotová
(Klaka	Tonda Poler)

Slovo o hře:

V textu bylo použito mnoho hlášek a nápadů přátel autora Davida Hatáka. Dále bylo použito citací z děl našich i cizích klasiků: Karel Čapek - Matka, Karel Jaromír Erben - Vodník, Generál Laudon, Láďa Křížek - Zlatý chlapec, Karel Hynek Mácha - Máj, Jan Neruda - Romance o Karlu IV, Stanislav Kostka Neumann - Kniha lesů vod a strání, Vítězslav Nezval - Manon Lescaut a Sbohem a šáteček, ruská lidová, Partyzán, William Shakespeare - Hamlet, Soustava SI, Fráňa Šrámek - Splav, Vladislav Vančura - Rozmarné léto, Jaroslav Vrchlický - Za trochu lásky šel bych světa kraj, Jiří Wolker - Balada o námořníku.

Doplňkový program 64. JH v sobotu 6. srpna

náměstí	17.00	Pochod KOLETOVY DECHOVÉ HUDBY městem
park AJ	17.15	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ
kino dvůr ZŠ	18.00	Promenádní koncert KOLETOVY DECHOVÉ HUDBY
	21.15	ŠAKALÍ LÉTA - český muzikál

Neděle 7. srpna 1994 v 16.30 a 21 hodin Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ SPOLEČNOST D 111 České Budějovice

Doporučení: *jedno z pěti bez určení pořadí z Divadelní Třebiče, národní přehlídky činoherního divadla.*

Zdůvodnění: *pokus o realizaci velkého dramatického textu, jenž se pohybuje v souvislostech tradičního inscenačního divadla. Přitom ovšem uchopení titulní postavy, řešení některých situací a přesun významů v poslední části hry je zároveň úsilím o netradiční řešení tématické.*

Nikolaj Vasilievič Gogol

REVIZOR

Režie a úprava:	Jaromír Hruška
Použito překladů:	Bohumila Mathesia a Karla Miloty
Hudební dramaturgie:	Jaromír Hruška
Scéna:	Miloslav Kocmich, j. h.
Kostýmní spolupráce:	Miloslav Kocmich, j. h., Petra Krejčová
Světla:	Luděk Toman
Zvuk:	Zdeněk Neubauer, Jan Suchan

Osoby a obsazení:

Ivan Alexandrovič Chlestakov
Osip - jeho sluha
Anton Antonovič - Hejtman
Anna Andrejevna - jeho žena
Marie Antonovna (Mášenka) - jejich dcera
Soudce - Ámoc Fjodorovič Práskín Tláskín
Špitální rada - Artémij Filipovič Brusinka
Školní inspektor - Luka Lukič Zaucho
Pošmistr - Ivan Kuzmič Špekin
Petr Ivanovič Bobčinskij
Petr Ivanovič Dobčinskij
Policejní komisař - Stěpan Iljič Štěnicin
Podomek
Zámečnice - Fevronie Petrovna Popleskinová

Petr Jaroš
Martin Pytlík
Vladimír Voldřich
Věra Šulistová
Martina Pokorná
Pavel Petrovský
Michal Rabas
Jan Chad
Jindřich Špulák
Tomáš Jaroš
Pavel Lukas
Michal Kabelka
Alex Herman
Monika Wendlová

Slovo o hře:

Když N. V. Gogol začal v roce 1835 pracovat na svém Revizorovi, zřejmě si nebyl vědom toho, že se tato jeho hra stane jedním z nejslavnějších děl světové dramatické literatury. Ovšem je také možné, že si to až moc dobře uvědomoval. Vždyť vše je relativní. Na žádný jev ani fakt neexistuje pouze jedno hledisko. A to je jeden ze základních názorů, z něhož tato inscenace Gogolova Revizora vychází. Gogolův Revizor je co do kvality naprosto srovnatelný např. se Shakespearovým Hamletem. Nejedná se pouze o jakousi rozpustilou frašku o napálení Hejtmana. To je pouze jakási vnější slupka této hry. Krásu a podstatu této hry je nutno hledat někde uvnitř.

Otázkou je, o čem hrát Revizora dnes? Lze vůbec dnes zůstat pouze u tématu slepé, hloupé moci? Stačí pouze skvěle vykreslit charaktery postav?

Myslím, že to co nás dnes trápí a zřejmě asi ještě dlouho trápit bude, jsou vztahy mezi námi. A právě pomocí vztahů se najednou před námi otevírá nepředstavitelně krásný, bohatý a nekonečný svět Gogolova Revizora. Svět, kde je opravdu vše možné, kde jedno jsou slova a jedno jsou činy, kde je máloco jisté a vše je relativní.

Jaromír Hruška

Slovo o souboru:

V programové brožuře Jiráskova Hronova 1992 jste se mohli dočíst, že Divadlo pro 111 MDK České Budějovice má téměř 30ti letou tradici a že ho v současnosti tvoří převážně mladá generace. To se nezměnilo. Změnil se trochu název našeho divadla, neboť jsme se vlivem okolností byli nuceni osamostatnit a vlastně bez majetku a financí v létě loňského roku začít novou etapu „boje“ o divákovu pře-

zeň v prostorách Malého divadla. Malé divadlo je profesionálním souborem hrajícím pro děti a mládež převážně dopoledne. Večer v jeho komorních prostorách nacházíme útočiště my.

Zintenzívnili jsme naši činnost, o čemž svědčí uvedení čtyř premiér během roku. Nechceme to zakřiknout, ale snad se nám podařilo vstoupit do podvědomí diváků, kteří na nás začínají opět chodit a tím pádem se snad dokážeme uživit sami (samozřejmě i s pomocí sponzorů, které, jak doufáme, získáme. Prozatím patří naše poděkování Československé obchodní bance, České pojišťovně, pojištění podnikatelů a průmyslu a Krejčovství IGA, Jindřichův Hradec.)

Tak to je ve stručnosti vše. Pokud by vás zajímalo více, tak si nás najděte, rádi zodpovíme všechny dotazy a popovídáme si s vámi o divadle (snad to budeme umět).

Vladimír Voldřich

Neděle 7. srpna 1994 v 19 a 21 hodin Slavie

NAIVNĚ POETICKÉ DIVADLO Plzeň

Doporučení: z *Wolkerova Prostějova, národní přehlídky amatérského uměleckého přednesu a divadel poezie.*

Zdůvodnění: *za zcela nenaivní a dramaturgickou a inscenační odvahu, s níž se soubor pokouší objevit pro jeviště dosud nevydaného českého básníka Karla Hynka.*

Karel Hynek

PÁRTY NA TROSKÁCH DENÍKU MALÉHO LORDA

Režie: kolektiv souboru
Scénář: Alena Dvořáková
Technická spolupráce: Lubomíra Koutová

Hrají:

Miroslav Anton, Petra Borovanská, Ivo Jelínek, František Kaska, Petra Kosová, Jindřich Polívka, Irena Pudilová, Renata Vordová.

Slovo o hře a o souboru:

Plzeňské Naivně poetické divadlo na nás vyzrálo. Kdyby po úspěšné Akustické kalužině uvedlo téhož autora na scénu ještě jednou, mohli bychom mávnout rukou, že se opakuje. Uvádí-li však Karla Hynka

v krátké době již po třetí, všichni hned víme, že se jedná o umělecký záměr.

Dnes předkládá divákům i poslední Hynkův opus Deník Malého lorda v inscenaci Párty na troskách deníku Malého lorda. Deník tiskem nikdy nevyšel, stejně jako ostatní sbírky Karla Hynka (1925 - 1953), prožívajícího svůj krutě krátký věk dospělosti naplněný až po okraj básnickými mystifikacemi.

Naivně poetické divadlo rámcovalo celý večer jako rozpustilou párty, jako Hynkův sen o tom, jaké by to bylo, kdyby dobrotiví lordové a lady místo své ušlechtilosti dali spíše volný průchod nejrůznějším, dost často erotickým extravagancím.

Na kolektivní režii členů souboru tradičně laskavě dohlížela Alena Dvořáková, která také tuto již třetí montáž z textů Karla Hynka uspořádala. Nejen pro ni, ale i pro diváky je dílo Karla Hynka zřejmě studnicí nepřebných, byť poněkud krutých radostí.

(Vybráno z recenze Vl. Gardavského.)

Neděle 7. srpna 1994 v 16.30 a 19 hodin

Sokolovna

LOUTKOVÉ DIVADLO STRÍPEK Plzeň

Doporučení: 1. pořadí programové a odborné rady ARTAMA pro amatérské loutkářství pro JH '93, které nemohlo být vloni realizováno.

Zdůvodnění: další z variant tvořivého uchopení tradičních loutkářských technik - v tomto případě maňásků - po stránce dramaturgické, scénografické, režijní i herecké. Je to opět zajímavý příspěvek loutkářského oboru pro obory ostatní.

Ivana Faitlová

KLOBÁSOVÁ KOMEDIE

aneb HAMTY? HAMTY? HAMTY!

Režie: Ivana Faitlová
Scéna: Jaroslav Hrubý
Loutky: Dana Jandová, Jaroslav Hrubý
Hudba: Ivana Faitlová
Světla: Petr Mlád
Hudební doprovod: Ivana Faitlová

Osoby a obsazení:

Matěj	Tomáš Froyda
Kuba	Tomáš Froyda
Belzebub	Tomáš Froyda
Marjánka	Martina Jeníčková
Karpikl	Martina Jeníčková
Katka	Monika Bryšová

Slovo o hře:

Ono je to vždycky trochu jinak, než si člověk představuje. Mysleli jsme, že si uděláme oddechovku (alespoň žánrově) a vyklubala se z toho pěkná bestie, co nás pořádně potrápila. Něco z toho vyšlo, něco ne, ale to trápení bylo hrozně krásný. A mně nedá a musím touto cestou poděkovat té bezvadné partě za to že nereptali a někdy reptali, *zkoušeli do noci,*

vymýšleli ptákoviny,

s chutí je prováděli,

háдали se pouze k věci,

vyprávěli vtipy (a jaký!)

častovali se dobře míněnými jedovatostmi,

ale hlavně se spolu smáli a přitom vzniklo divadlo.

Kéž je tomu i nadále! A pro diváky snad slova z úvodní písně:

Vo čem že to dneska bude,

uvidíte, lidičky,

tenhle příběh dozajista

je pro vaše dušičky!

Doplňkový program 64. JH v neděli 7. srpna

náměstí:	12.00	Závod horských kol CROSS COUNTRY (start)
náměstí	14.30	Exhibice mistrů světa v cyklotrialu
park AJ	17.00	DS D3 Karlovy Vary: KARKULIN ZE STŘECHY (loutkové divadlo)
kino dvůr ZŠ	21.15	POLICEJNÍ AKADEMIE - MOSKEVSKÁ MISE komedie USA

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

es
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Pondělí 8. srpna 1994 v 19 a 21 hodin

Jiráskovo divadlo *nelomelo se*

DIVADELNÍ SOUBOR PRO100R Brno

Doporučení: *třetí v pořadí ze Šrámkova Pisku, národní přehlídky mladého a netradičního divadla.*

Zdůvodnění: *obrazná inscenace, množství nápadů. Pokus o vnitřní výpověď (přestože zabírá příliš široké časové údobí).*

Kolektiv souboru a jeho přátel

LÁK

(pravděpodobný stav obsazení na představení v Hronové - hrozí-li alternace, jsou uvedeny obě možnosti, pravděpodobnější na prvním místě)

Režie: Akram Staněk
Scéna: Milan Popelka
Kostýmy: Radmila Javorková
Hudba: Marek Blatný, Tomáš Malík
Zvuk, světla: Akram Staněk, Marek Blatný
nebo další dva členové divadla Pro100R
(budou-li výše zmínění nuceni hrát)

Hrají:

Radka Přibyslavská nebo Radmila Javorková, Jitka Pelánová, Monika Ondrová nebo Jitka Vlková, Akram Staněk nebo Daniel Zásměta, Magdaléna Šušorová, Oldřich Pecháček, Marcel Mezulánik nebo Marek Blatný, Hana Pospěchová.

Slovo o hře:

Představení vzniklo jako reakce na naše předchozí divadelní představení, při jejichž inscenování jsem se (a věřím, že jsem nebyl v našem společenství sám) hlouběji a hlouběji přibližoval pocitu, že děláme něco na povrchu snad efektního (i když s plným nasazením a poctivostí), avšak něco, co nedokonale odráží pocity, které nás poutají k sobě navzájem a především k divadlu. Prostě se objevila nutnost vyjádřit se k sobě samým. Tak jako děti před školní besídkou snesli jsme na hromadu nesourodý materiál: odstřížky krepového papíru stejně tak jako vlastní deník, oblíbenou desku, špendlíky, babiččin letní kostým, první báseň, a kdoví co ještě. Celou tu kupu veteše jsme potom vhodili do jednoho hrnce a vařili ji tak, jako pejsek s kočičkou vařili svůj dort. Předem jsme věděli, že leccos bude třeba ubrat, avšak třeba jen krátkým varem, přičuť toho, co nakonec diváci ne-

uvidí, ulpěla v omáče, či chcete-li láku. Vývar se zbytky některých ingrediencí, z nichž mnohé dlouhým varem změnilo barvu a jiné se zcela rozpustily, nabízíme jako představení. Ověřili jsme si již, že nechtutná všem a dokonce, že i pro toho, kterému chutná, je nějaké přísady příliš mnoho a jiné se zas nedostává. Odoláváme však svůdným touhám dochutit naši polévku, lžičkou medu zastřít chuť připáleniny (jak se to dá občas s úspěchem praktikovat v kuchyni - zkusíte, zabírá to), či potravinářským barvivem přibarvit něco, co ztratilo svůj jas. Soustředíme se naopak na to, podávat pokrm správné teploty a při každém znovuvvedení přihodit ždíbinek koření, které si přinášíme s sebou.

Závěrem jedna rada navíc pro naše strávníky: ochutnávejte, co se vám přičí beze studu vyplivněte a nebojte se otravy. Tak jako dort pejska a kočičky, je ta naše polévka ze samých dobrých věcí (jen některé chutnají víc pejskům a jiné kočičkám).

Akram Staněk

Slovo o souboru:

Divadlo Pro100r vzniklo v roce 1987 jako převážně studentský soubor. Záhy po jeho vzniku se stal jeho vedoucím absolvent Divadelní fakulty Akademie múzických umění v Praze Akram Staněk.

První nastudovanou inscenací byla Svatba Bertolda Brechta, dále soubor připravil příležitostné vánoční představení na základě barokních lidových her, poté nastudoval Majakovského kritickou hru Štěně (jako rockový muzikál). Další uvedenou inscenací byla hra polského autora Tadeusze Rózewicze Svědkové aneb Naše Malá stabilizace.

Vrcholem jeho snažení před uvedením inscenace Lák se stala scénická montáž na motivy románu Borise Viana Červená tráva a Srdcerváč pod názvem Střemhlav. Po příležitostném představení Mor v rámci letního divadelního soustředění (uvedeno v historických prostorách zříceniny starého hradu pouze jednou), soubor nastudoval svoji poslední inscenaci Lák.

Dá se říci, že divadelní výraz souboru od jeho vzniku směřuje od komediálních a poněkud snad vnějškově atraktivních inscenací (Svatba, Vánoční hra) přes některé inscenace společensky zaměřené - dnes nahlížené především jako náplast na svědomí v dobách, kdy soubor pocítoval nutnost vyrovnat se s okolním „realsocialismem“ (Štěně, Svědkové) - k představením, která se snaží zabývat nejintimnějšími problémy člověka, jeho místa mezi ostatními lidmi a jeho tragikomickou cestou životem.

Divadlo od svého vzniku úzce spolupracuje s hudebním skladatelem Markem Blatným, který byl autorem hudby ke všem výše uvedeným inscenacím a jehož hudba tvoří značnou část výsledného dojmu z představení. Představení Lák bylo několikrát uvedeno i v sídle HaDivadla, v brněnském Kabinetu múz.

Členové divadla v současnosti již nestudují a mají různá povolání, která s divadlem povětšinou nijak nesouvisí. Věkový průměr souboru je asi 26 let. Poslední aktivitou souboru je nastudování inscenace Trpaslík na motivy románu Per Lagerkvista. Po červnové předpremiéře se chystá uvedení této inscenace oficiální premiérou v říjnu a to na malé scéně Divadla Husa na provázku v Domě Pánů z Fanalu v Brně.

Pondělí 8. srpna 1994 v 16.30 a ve 21 hodin Slavie

DIVADĚLKO JEN TAK Okresní knihovny Karlovy Vary

Doporučení: *jedno z pěti bez určení pořadí z Divadelní Třebíče, národní přehlídky amatérského činoherního divadla.*

Zdůvodnění: *inscenace, která vzniká jako výraz divadelního autorství ve všech složkách, počínaje textem a konče scénografickým řešením. Navíc je soubor systematicky veden a především ve složce herecké dospívá i k vědomé, poučené a zralé tvorbě postavy.*

CIPAKOVÁNÍ aneb VTEŘINU TICHÁ, PROSÍM

Podle hry Ludvíka Aškenazyho C. K. státní ženich

Dramaturgie a režie: Majka Kotisová
Scéna: Majka Kotisová a spol.
Technika: Antonín Bečka

Osoby a obsazení:

Císař Maxmilián 1. Neomylný	Petr Prokop
Baronka von Vražďová	Kateřina Hyková
Komtesa Cilly z Husníka	Bára Weigelová
Kačěnka	Bára Uchytlová
Písařka	Lada Dostálová
Poručík Gian Battista Pergolesi	Petr Kotora
Tonda	Petr Prokop
Franta	Petra Jarošová
Pepi Bublanina - kat	Petr Kotora
Předseda soudu	Petr Kotora
Obhájce	Bára Uchytlová
Přisedící	Bára Weigelová
Cipak - hrdina příběhu	
Cipakův kůň	

Slovo o hře:

Ludvík Aškenazy má ve své tvorbě výrazný vztah k člověku a tím i cit pro hledání a nacházení cesty k divákovi. Tento postup nespočívá ani tak ve stavbě hry, ale v metodě dívat se kolem sebe na lidi z určitého pohledu a objevovat je. V úpravě hry jsme se snažili plně pochopit autorovo myšlení a v tomto duchu ji přizpůsobit vlastnímu pohledu na současnost. Základním tématem hry je (jak sám Aškenazy říká) ja-

kýsi poetický realismus. Je to hra spíš ideově filozofická a zabývá se lidskou schopností vytvářet si v duchu nebo na papíře vlastní svět podle šablony vlastních přání, což je mnohem jednodušší než skutečnost. Ve hře nejde o zařazení do doby absolutistické, ale smysl je v pohledu na to, co je a zůstává v lidech jako přežitek, nejen z byrokratismu, ale i z doby kamenné. Ukázka toho, jak z malých příčin vznikají velké následky. Groteskní příběh, až na pomezí nesmyslu, je podmíněn existencí svého zvláštního světa, který má svou absurdní zákonitost. Téma Cipaka, téma setrvačnosti omylů, zbudělá lež, vyzvednutá na princip, přizpůsobování reality přáním a nahodilým okolnostem. Téma lidských štěnic, které si pro osobní zjištěné cíle i vlastní bezmocnost dovedou utvořit program ze lži a chytračení, tedy z Cipakovštiny. Je to příběh toho, co není a přeci je a žije s námi jako neřest a pohodličko.

Slovo o souboru:

Divadélko Jen tak existuje v tomto složení skoro pět let. Je to skupina mladých lidí, která našla ve společném zájmu společnou řeč. Má svůj osobitý pohled na svět a chápání. S humorem, sobě vlastním, se pokouší podnítit diváka ke stejnému vidění současné společnosti.

Pondělí 8. srpna 1994 v 16.30 a 19 hodin

Sokolovna

DIVADELNÍ SOUBOR LUŽNICE Bechyně

Doporučení: *na 4. místě programové a odborné rady ARTAMA pro amatérské loutkářství.*
Zdůvodnění: *přes své problémy (především v srozumitelnosti děje) může být zajímavou ukázkou účinné práce s hudbou, světlý a loutkou (zejména u hereckého souboru, který s ní pracuje poprvé) v úsilí o zachycení tématicky závažného náboje.*

Kolektiv souboru

OSTROV DVID

Režie: Michal Bosák
Scénář: Miroslav Šařec
Hudba: Ladislav Pabka
Světla, technika: Miloš Kubeš, Karel Vrúbl

Hrají:

Čenimír Roubal, Martin Kubeš

Slovo o hře:

Ostrov Dvid je abstraktně realistická vize malého chlapce, který hledá a nenachází pravdu. Hra na povídky Viktora Krapivina Děti modrého plameňáka.

DIVADELNÍ SOUBOR HOP-HOP ZUŠ Ostrov

Doporučení: *odborné rady ARTAMA pro dramatickou výchovu, dětské divadlo a dětský přednes (bez udání pořadí).*

Zdůvodnění: *ukázka dětského divadla, na němž se podílejí všechny věkové kategorie od předškolních dětí po dospívající. Inscenace je dokladem toho, jak dětské divadlo, vycházející z dlouhodobé, systematické práce v dramatickém souboru, kultivuje projev dětí a přispívá k jejich citovému rozvoji.*

Irena Konývková

O SOUKÁNÍ

(pohádka)

Režie: Irena Konývková
Hudba: Vlastislav Mareš

Hrají:

V. Bečková, H. Cerhová, M. Dont, P. Hovorka, Z. Strachoňová, S. Viktoríková, J. Vojtku, H. Zimmermannová, I. Jarošová, Z. Konývková, L. Kunešová, O. Krupičková, M. Máchová, L. Poberežníková, E. Rücklová.

Slovo o hře a o souboru:

Všem ročníkům dramatařku jsem v loňském školním roce položila otázku - co je trápí, co je tíží a o čem by chtěli hrát. Odpověď mě překvapila. Byla totiž ve všech ročnících stejná (!): Aby nebyl nikdo sám a aby byli lidi na sebe hodný. Po dlouhém hledání mě zaujal příběh Pavoučka Provazníčka od Inky Ciprové - na jehož námět vznikla pohádka o soukání. A pak už byl Manětín - letní tábor. Chuť strávit tu společně 14 dní bylo základním klíčem pro členství v nově složeném souboru.

S napůl napsaným příběhem, složenými písničkama, ale i s literaturou o pavoucích, hromadou provázků a pavučinou jsme vyjeli. Tady mezi stromama, na louce, jsme si společně hráli, motali z provázků co se dá, radovali se nad pavučinami s ranní rosou, ale i nad tou naší, a samozřejmě se pokoušeli ztvárnit příběh o pavoučkovi.

Spojení nitkou s prožitky jsme se na sklonku léta - jako všechna pavoučí mláďata - přenesli pomocí vznášedla, ovšem proti všem zvyklostem do známého prostředí - do školy - a pokračovali v soukání dál.

DIVADELNÍ SOUBOR ZUŠ NA STŘEŽINĚ Hradec Králové

Doporučení: *na 5. místě programové a odborné rady ARTAMA pro amatérské loutkářství.*
Zdůvodnění: *individuální výstup nápaditě interpretující vtípný Poláčkův text, ve kterém se vypráví a jedná o tom, jak povahové rysy ovlivňují způsob nasazení klobouku. Je to zábavné vyprávění směřující k divákovi, zajímavé hereckým pojednáním a přesnou hrou s rekvizitou.*

Karel Poláček

O POSAZENÍ KLOBOUKU

Režie: Josef Tejkl
Úprava: Josef Tejkl
Scénografie: Jana Tomašítková

Doplňkový program 64. JH v pondělí 8. srpna

park AJ	17.00	Koncert DĚTSKÉ DECHOVKY ZUŠ HRONOV
park AJ	23.00	DIVADLO KLAUNIKY Brno DON QUIJOTE DELA MANCHA - slavnostní 500 repríza s ohňostrojem; vstupné 25,- Kč (předprodej v Informační kanceláři JH)
kino dvůr ZŠ	21.15	BLESKOVÝ JACK - komedie USA

Úterý 9. srpna 1994 v 16.30 a 19.00 hodin Jiráskovo divadlo

MLADÁ SCÉNA Ústí nad Labem

Doporučení: *na 1. místě z Popelky Rakovník, národní přehlídky amatérského činoherního divadla.*
Zdůvodnění: *inscenace se pohybuje značně nad průměrem produkce činoherního divadla pro děti. Je kultivovaná, propracovaná především po výtvarné a zvukové stránce, s porozuměním pro dramatický tah vážného konfliktu i tajuplnou atmosféru. Dává tak dětem to, po čem prokazatelně touží nejvíc - opravdovou pohádku.*

Václav Čtvrtek

DIVOKÉ LABUTĚ

Režie: Pavel Trdla
Dramaturgická úprava: K. Herzinová
Scéna a kostýmy: P. Trdla a K. Herzinová
Hudební spolupráce: M. Ivan j. h.
Technická spolupráce: V. Chudomel j. h.

30

V hlavních rolích:

L. Herzinová, K. Herzinová, P. Jílková, P. Hlaváček, Z. Baláž, V. Herzina, L. Krejza, J. Korčík.
Dále hrají: Z. Balcar, T. Eisner, M. Fakanová, P. Hanuš, B. Herzina, K. Honsa, J. Holub, A. Juklová, M. Koudelka, J. Uhrová, V. Kernero-ová, A. Ratajová, M. Vykysalá, E. Výravová.
Černé divadlo: R. Machová, J. Ryšavá, L. Sakalová, E. Chudomelová.

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Mladá scéna vznikl v r. 1981 při tehdejší KaSS Ústí n. L. Z počátku sídlil v nepříznivých podmínkách v okrajové čtvrti, v současné době má svoji domovskou scénu v Kulturním domě CORSO. Zde také plní funkci divadélka pro děti a mládež. Od r. 1985 se pravidelně zúčastňuje krajských přehlídek Dospělí dětem, kde získává nejrůznější ocenění (režie, dramaturgie, scénografie apod.).

Úterý 9. srpna 1994 v 19 a 21 hodin Slavie

NEJHODNĚJŠÍ MEDVÍDCI A DIVADELNÍ JESLIČKY Hradec Králové

Doporučení: *Volného sdružení východočeských divadelníků.*
Zdůvodnění: *autor textu i režisér inscenace René Levínský vytvořil zdařilé, celistvé divadelní dílo. Jak literární předloha, tak všechny složky jevištní realizace - i složka herecká - jsou přesně, důsledně, funkčně a promyšleně integrovány ve složitou významovou výstavbu, z níž vzniká mnohostranná podoba „vzorců chování“. Pracuje se s mnoha rovinami smyslutvornými a ve svém definitivním úhrnu je to typ složitěho, intelektuálně náročného divadla, které nepatří k běžné amatérské divadelní produkci.*

Simon Uli Vetin

ELENA ŠTĚPÁNOVÁ

sociální thriller

Překlad: René Levínský
Režie: Nejhodnější medvídci
Scéna: Tomáš Vích
Kostýmy: Aloyz Z. Nováček
Dramaturgie: Divadlo Jesličky

31

Osoby a obsazení:

V titulní roli

Elena Anežka Štěpánová, služka Ema Zámečnicková

V hlavních rolích

Karel Andreáš, šlechtic Pavel Pešek

Zita Andreášová, jeho žena Hana Mlynářová

László Kornel, šlechtic Dan Vavřík

Sabina Kornelová, jeho žena Ilona Semrádová

V dalších rolích

MUDr. Jan Burdygel, lékař Patrik David nebo Zdeněk Škrdlant

Josef Horyna, jeho tajemník Čeněk Koliáš nebo Peter Silárszky

Antonín Kalina, poručík policie Pavel Průša nebo Marcel Fišer

Kykkina René Levínský

nebo Iva Nachtmannová

V představení je použita původní hudba Jánose Pála Prusi

Slovo o souboru:

Nejhodnější medvídci i jejich kabaretní sekce Poslyš sestřičko jsou divadelním souborem, který se soustavně zabývá tvorbou německých dramatiků přelomu století (vzpomeňme alespoň na dadasoiré Richarda Huelsenbecka Kdo nevidí tlusté dčbly jak si mastí ryšavé vlasy). Jsou souborem, který, ač založen ještě v lůně komunistické hrůzovlády, neztrácí svá témata a neochvějně mává dál ochotnickou vlajkou Thaliinou.

Nejhodnější medvídci důsledně dodržují principy klasického divadla. Kukátkové jeviště je pro ně zákonem, opona modlou. O správnosti tohoto přístupu je přesvědčuje jejich výjimečná úspěšnost: zvítězily na Wolkerově Prostějově '91, zúčastnily se již Šrámkova Písku, Jiráskova Hronova, Hviezdoslavova Kubína i Fišerových Žichovic.

René Levínský, spiritus agens

Úterý 9. srpna 1994 v 16.30 a 21 hodin Sokolovna

DIVADELNÍ SOUBOR DESTA CLUB Děčín

Doporučení: *jedno z pěti bez určení pořadí z Divadelní Třebiče, národní přehlídky amatérského činoherního divadla.*

Zdůvodnění: *inscenace, která v předloze objevila a na jevišti realizovala polohy lidového divadla, které se nebojí ani jarmareční a drsné komiky.*

Johan Nepomuk Nestroy

ZLÝ DUCH LUMPACIVAGABUNDUS

Režie: P. Jarolím Inspice: L. Weisová

Scéna: V. Puchýř Harmonika: J. Škvára

Hrají:

Nitka J. Barták Kumpáni

Kliha R. Fišar K. Vázlerová, J. Benešová, Š. Hátová,

Flok J. Rupp M. Drdáková, K. Káninský, V. Puchýř,

J. Pola

Slovo o hře:

Z výroku poroty krajské přehlídky v Děčíně: Zlý duch Lumpacivagabundus patří mezi nejznámější frašky vídeňského herce, zpěváka a dramatika Johana Nepomuka Nestroye (1801 - 1862), který se ve svých 83 hrách vysmívá konvenci, povýšenectví, šosáctví a malosti a straní zdravému rozumu, volnosti a prostotě.

Hru o 3 veselých kumpánech (krejčím, ševci a truhláři), kteří pomocí ducha všech flamendrů a tuláků vyhrájí hlavní výhru v loterii, svůj podíl rozdílně využijí, dostanou se do různých tragikomických situací a skončí jako pracovití řemeslníci „pod čepcem“, hraje soubor z Děčína se zvláštním zaujetím, ve svérázném, ale možném výkladu s využitím všech komických situací. Předností inscenace jsou nápaditost inscenátorů, schopnost přesného vypočítání vtipů a gagů, vyrovnané herecké výkony, účelné scénografické řešení a písně za doprovodu harmoniky.

Slovo o souboru:

Soubor DESTA CLUBU Děčín Vznikl nedávno spojením domácího souboru HOBLIK a souboru LABE Boletice n. L., který přišel o střechu nad hlavou. Bylo to zřejmě šťastné spojení, protože již v loňském roce se soubor zúčastnil přehlídky v Třebíči s hrou J. Patricka Rajčatům se letos nedaří v režii J. Doležala. V letošním ročníku se vám představí s inscenací hry J. N. Nestroye Zlý duch Lumpacivagabundus, v režii P. Jarolíma. Soubor nezapomíná ani na dětského diváka a jeho snahou je alespoň jedna pohádka v sezóně. Chuť hrát nám nechybí, podařilo se nám soubor i trochu omladit, ale jako Damoklův meč nad námi visí oznámení o prodeji našeho útočiště DESTA CLUBU Děčín. Naše budoucnost je tedy velmi nejistá, ale žije v nás naděje, že někomu z mocných dojde, že nejen chlebem žive je člověk.

Doplňkový program 64. JH v úterý 9. srpna

park AJ	17.00	Vystoupení JANA VYČÍTALA se skupinou GREENHORNS
římskokatol. kostel	19.00	Koncert NOVÉHO ČESKÉHO KOMORNÍHO ORCHESTRU
kino dvůr ZŠ	21.15	ZVÍŘECÍ DETEKTIV - komedie USA

Středa 10. srpna 1994 v 16.30 a 21 hodin
Jiráskovo divadlo

BABKÁRSKÝ SÚBOR AD REM Bánovce nad Bebravou

Doporučení: *Národného osvetového centra Bratislava, host prehľadky.*

Autorsky zpracovala Zuzana Varhaníková a kolektív

NEREIDA

alebo **SRDCE HLASU**

Réžia: Zuzana Varhaníková
Výtvarník scény a bábky: Silvo Lavrík
Hudba: Mix - ezoterická hudba, Fermáta,
Petr Kučera, Pink Floyd, Bára Basiková
Svetlá: Jarmila Gerbelová

Účinkujú:

Magdaléna Poliačiková, Monika Richterová, Pavel Gajdoš, Marcela Poliačiková, Denisa Podobová, Silvester Lavrík, Katarína Minarovičová, Alena Bieliková, Martina Poliačiková.

My, kočky z bývalého Bánovského Plamienka, sa Vám teraz hlásime pod novým názvom. Akým? Nuž Ad Rem! Čo prinášame? Nereidu ... Aneb ...

„To všetko tu už bolo.

*Preto tak predstierame
čakanie.*

*Preto tá nádej, ktorá
je vlastne vôľou*

ale už vôľou bez viery

teda ruka, ktorá vedie,

ale už neukazuje cestu...”

V hre sú použité verše Jána Buzássyho z knihy Krása vedie kameň.

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

es
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Středa 10. srpna 1994 v 19 a 21 hodin Slavie

DEKADENTNÍ DIVADLO BERUŠKA UNARCLUBU Hranice

Doporučení: *3. pořadí ze Šrámkova Pisku, národní přehlídky mladého a netradičního divadla.*

Zdůvodnění: *pozoruhodná forma volné improvizace. Na Šrámkově Pisku soubor uvedl své představení pod názvem Technojem, na krajové přehlídce pod názvem Jedlí jsme za republiku.*

Kolektiv souboru

ZNALCI V OBORU

Sám, velký, nejen Velký, Libor Hanuš - to je ale papuč (nám se rojily včely) v tom svém, v roli Mimoszemšťana Hut'ufuchleho ve filmu (The Big Sci-Fi) Přistání poprvé pomyslel na název Dekadentního divadla Beruška. A protože to bylo už dávno, rok 91 to jistí.

Grošák, Králíček a Zelenej, vystupují pod občanskými jmény: Jiří J. K. Nebeský, Petr Marek a Jiří Y. H. Nezhyba, za pomoci producenta Jendřůlka vytvořili pestrý revuální program, ve kterém nám dokazují, že jsou opravdovými Mistry improvizace.

Slovo o hře a souboru:

Jsou tři. Všichni mají svůj humor. To by ostatně nebylo nic divného, kdyby se jednalo o tři humoristy. V tomto případě se však jedná o muže a dvě ženy. Ty mají vtipy pochopitelně umělé, ale ke svému způsobu žertu je velmi potřebují. Můžeme vidět mnoho neodolatelých skutečností. Můžeme vidět předvádění divadelních oblastí humorem i legrací.

Smutek vzrušuje sám sebe. To je vždy zajímavé podívání. Pak přijde herec s hercem a my čekáme, jak jej zvládnou. Samozřejmě dobře. V další sekvenci zase dva herci (jiní herci) předvádějí, jak mají smutné a ošklivé „málo veselé historky“.

Jsou vybaveni i technickými prostředky a speciálními přístroji. Přesvědčte se, že umějí využít všech názorů ve svém čele. A pustíme-li si právě toto divadlo, přijdeme ihned do nejlepšího. Řada scén nás inspiruje, řada poučí, řada pobaví. Představme si kupříkladu, jak Zelenej na stole deklamuje a oba (Králíček i Grošák) není vidět. Další scény si ani představit nedokážete.

Poznámka: text neobsahuje žádné chyby, nechybí (i když se to na první pohled zdá) žádná slova, i použití velkých písmen je oprávněné.

DIVADELNÍ SOUBOR KOUKADLO Vsetín

Doporučení: *na 1. místě ze Šrámkova Pisku, národní přehlídky mladého a netradičního divadla.*

Zdůvodnění: *jednota textu a jednání, bezprostřední komunikace, hra jako zdivadelňující prostředek.*

Koukadlo

LES - M

Něco o Koukadle

Kdo nás zná, nepotřebuje vědět nic. Stejně by prd věřil. A kdo ne, má smůlu.

Ale i přesto všechno vám něco prozradíme (a navíc málo kdo to o nás ví). Je to chorobopis Koukadla.

Magda Tomečková: - v dětství plané neštovice a nyní nevyléčitelná senná rýma, zvláštní znamení: 15 let viditelný otisk zubů 2-leté sestřenice na levém předloktí

Jiří Adam: - vyléčená bradavice, a hasičský kurs

Pavel Sedlák: - 18. 6. 1994 střevní katar

hostující Kilián Hrdina: - třikrát podezření na slepé střevo, 1993 prováděna punkce dutiny čelní.

Šlo by toho napsat víc, ale kdo by nám věřil, že ještě žijeme.

Něco o představení:

LES-M se skládá ze dvou představení (samozřejmě tím nemyslíme, že se obě hrají současně):

I.

Příběhy od ruského básníka a spisovatele u (nás značně známého) od něhož jsme vybrali čtyři povídky.

II.

Autorské představení LES-M (aneb pohádka s otevřeným koncem). LES-M, není příběh chudých horníků žijících na okraji společnosti, kdy beznadě a lidská špína prohrává ve společnosti bez úniku. Není ani o ekonomických problémech ropných magnátů. A ani vůbec. Tak pozor (pro ty co přišli na tohle). Běžte rychle domů!

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

es
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Středa 10. srpna 1994 v 16.30 a 19.00 hodin
Sady (sokolovna v případě deště)

STUDIO DŮM Brno

Doporučení: *ze Šrámkova Písku, národní přehlídky mladého a netradičního divadla.*
Zdůvodnění: *výborná práce s maskou, stylizovaným pohybem, komplexní práce s mladým člověkem.*

Lidové balady

SVATBY

Režie: Eva Tálská (vedoucí projektu a herecké dílny)

Výprava: Jana Perková (vedoucí scénografické dílny) a její žáci: Petra Kubáčová, Lucie Fejfarová, Karolína Kohoutková, Marie Vijačková, Martina Víchová, Kateřina Hájková, Marie Rašková, Eva Krásenská, Jana Francová, Dušan Šoltys

Loutky: výtvarné a dřevořezbářské vedení: Antonín Maloň

Návrhy a výroba loutek: všichni členové studia Dům

Hudba: Miloš Štědroň (vedoucí dílny hudební skladby): Ženich umrlec, Krvavé námluvy, Turek ženich a jeho žáci;

Alžběta Strachová: Nevěsta bezděčná, Milý s miló, Náhrada;

Lenka Foltýnová: Odpovídaná smrt, Utopení, Voda nevrativá, Šípek;

Pavla Dombrovská: Plat lékaři;

Jan Srba: Pohřeb milého, Samovrahyně;

Pavel Drábek: Svatební písně;

Jan Ocetek: Nešťastná svatba;

David Drozd: Matka travička.

Dílna hudební skladby pracuje s původními nápěvy, inspiruje se jimi nebo vytváří hudbu novou.

Slovo o hře:

Jde o divadelní provedení lidových balad s výrazným výtvarným a pohybovým akcentem. Představení je utvořeno v duchu drsného kramářského divadla, každá ze tří balad je uvozována vyvoláváním kramářky a kramáře, kteří rovněž verši lidové balady vyprávějí příběh odehrávající se na scéně. Poetika a atmosféra představení se postupně posouvá k jemnější metaforické výpovědi. K výrazné stylizaci pohybu i slovního projevu přispívá hraní v maskách, na chůdách a na kothurnech, sborové odříkávání i zpívání textu.

Výchozím bodem balad jsou vztahy matky, nevěsty a ženicha, které

dohánějí děj k tragickému konci. Inscenace pracuje nejen s tragickými, ale i s komickými prvky.

Od prvního uvedení v roce 1992 prochází představení proměnami. Inscenaci, zprvu vysloveně pouliční a parkovou je nyní možné upravit i pro představení ve vnitřních prostorách.

Slovo o souboru:

STUDIO DŮM je divadlo mladých lidí (16 - 22 let) vedené profesionály. Souběžně s přípravou projektů probíhá praktická výuka herectví, scénografie a hudební skladby.

Původní myšlenku u vzniku našeho divadla bylo vytvářet představení ve starých neobydlených domech, rozehrát divákovi vnitřní prostory budovy od sklepa až po půdu. Předznamenáním tohoto druhu divadelní práce bylo představení na půdě sestávající z několika různorodých, různě členěných prostor. Procházející diváci na chvíli usedali v každé místnosti a sledovali části baladického příběhu lásky dívky a mládence, přervané válkou. Tato inscenace započala jednu z linií v práci divadla, téma lásky a smrti předváděné na lidovém materiálu, lidové poezii, písních a zvycích.

O dům, který jsme si opravovali pro divadelní účely, jsme přišli. Zbyla nám ulice. Tak vzniklo pouliční představení Svatby. Dřevorezbařská dílna otevřela další možnosti. Každý z členů Studia si vyřezal dřevěnou loutku pro třetí chystané představení balad.

Další linii tvoří představení inspirující se starými výročními obřady. Od roku 1991 se stále proměňuje a rozšiřuje inscenace Betlém, hraná v předvánočním čase na náměstích mnoha českých měst, v roce 1993 i v Berlíně. Představení pramení z lidových barokních vánočních her, lidových koled a z tradice vyřezávaných betlémů. Tvar představení vychází z živých obrazů, stylizovaného pohybu v duchu dřevěných figur, zpěvu vánočních písní. Nyní tuto linii rozšiřujeme o masopustní představení.

Doplňkový program 64. JH ve středu 10. srpna

park AJ	21.30	Soubor MUSICA PERR QUATRO W. A. Mozart: BASTIEN A BASTIENKA (opera)
kino dvůr ZŠ	21.15	AMERIKA - český film

Čtvrtek 11. srpna 1994 v 16.30 a 19 hodin Jiráskovo divadlo

DIVADLO OTRAŽENIE ve spolupráci s hudební skupinou PAGODA, PERM, RUSKO

Doporučení: *host přehlídky, doporučení ARTAMY, přijaté festivalovým výborem JH.*

Sofoklés

ANTIGONA

Režie: Vadim Osipenko a Andrej García
Hudba: Andrej García

Osoby a obsazení:

Antigoné	Jelena Pogialkina
Kreón	Andrej García
Isméné	Jelena Vdovenko
Haimón	Roman Juškov
Hlídač	Alexej Chorošev
Teiresiás	Leonid Sokolovskij
Kněžka	Antonina Streljajeva
Chór	Jelena Filimonova
Hudebník	Dmitrij Anapov

Osoby uvedeny podle překladu Ferdinanda Stiebitze.

Slovo o souboru a o hře:

Divadlo Otrazhenie - Perm, existuje od r. 1984, ale současný estetický program byl definitivně zformován až v r. 1987. Od té doby jsme vytvořili tři představení: dobovou legendu Jak uplyne pět let F. G. Lorcý, Mitijuki, Píseň stranstvij podle textů starého japonského divadla Nó a Sofoklova Antigonu.

Tíhneme k eposu na scéně. Tím je podmíněn způsob existence herce na scéně - netvoříme karneval, harlekyniádu, ale mysterium. Právě proto nevidíme Sofoklova Antigonu jako sociálně psychologické drama, ale jako kosmickou tragedii.

Kde leží hranice mezi živou vůlí člověka a svévolí šilence? To jsou otázky, které nás zajímaly, když jsme bojovali za Antigonu. Ale pro naše divadlo jsou otázky pouze jedním z vnitřních hybatelů. Doufáme, že pro diváky nebudou tyto otázky tak důležité. Důležitější je způsob, jakým jsou kladeny.

Čtvrtek 11. srpna 1994 ve 22.15 hodin Jiráskovo divadlo

SOUBORY C-DANCE A ZUŠ Ústí nad Orlicí

Doporučení: *z národní přehlídky a dílny scénického tance v Ústí n. Orl.*
Zdůvodnění: *příklad práce předních souborů z oblasti scénického tance.*

TANEC, TANEC...

Program: HLASY

PTALA SE TĚ MLADÁ DÍVKO - Co s tím, Zrání, Cesta,
Mezičas, Dizonance, Vzpomínky.

KLOBOUK - Klobouk, Monology, Jsem nejlepší, Loutky,
Blecha, V parku, Ulice bláznů.

Slovo o souboru:

Soubor C-DANCE vznikl v roce 1983 z potřeby vytvořit možnost pro nejlepší absolventy tanečního oboru ZUŠ v Ústí n. Orl., aby mohli dále tancovat a věnovat se tanci jako své zálibě.

Soubor založila choreografka a taneční učitelka Eva Veverková, která vychází z techniky Marty Graham a z českého duncanismu, hledá si ale svůj vlastní výraz. Její choreografie jsou většinou kolektivní a zapojují větší část členů souboru.

C - D A N C E = Collectiv Dance

Čtvrtek 11. srpna 1994 v 16.30 a v 19 hodin Slavie

DIVADELNÍ SPOLEK TYL Rakovník

Doporučení: *jedno z pěti bez určené pořadí z Divadelní Třebíče, národní přehlídky amatérského činoherního divadla.*

Zdůvodnění: *zvláštní dramatická předloha, která demonstruje problémy mentálního a citového vývoje dětí. Je režijním pojetím a výkony obou ženských představitelk posunuta do roviny silně citově působivého dramatického tvaru. Je to divadlo, které můžeme chápat jako výchovu k rodičovství, ale zároveň jako svěbytný jevištní tvar.*

Michael Ramløse

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Překlad:

Elena Ströbechova

Režie:

Jaroslav Kodeš

Scéna a kostýmy: Lucie Auerswaldová
Technická spolupráce: Miloš Zamazal, Petr Soukup

Hrají:

Marie Velflová, Eva Kodešová, Rudolf Pánek, Vít Trešl

Slovo o hře:

Žijeme ve zvláštním světě. Vzájemné vztahy lidí jsou nejen narušené, ale i často převrácené. Asi jsme si za všechno zodpovědny my a kde hledat příčiny a kolik jich vůbec je? Lidstvo svým životem vytváří miliardy příběhů. Naše hra pochopitelně vypráví pouze jediný. A neklade si za cíl postihnout celou šíři a komplikovanost mezilidských vztahů. Zabývá se pouze jediným. Vztahem rodičů ke svému dítěti. Možná, že má i trochu jednostranný pohled na tuto problematiku, možná, že je až příliš krutá a pesimistická. Snad?! My jsme si ji vybrali hlavně proto, že otevírá řadu, ne tak lehce a jednoduše zodpověditelných otázek, které přesahují momentální život jedné rodiny. A o tyto otázky si dovoluujeme s vámi se podělit.

Slovo o souboru:

Když se dají dohromady učitelka, student, ředitel, úředník a teta z mateřinky, stoupnou si na jeviště a začnou se hýbat podle předem určeného plánu, nemůže se jednat o nic jiného než o amatérské divadlo.

Odměna pražádná, pokud nepočítáme chvění osrdí při potlesku. A lidi praštění kulisou slastí zavírají svá ochotnická očka, skrz která vidí náhle svět úplně jinak než učitelé a úředníci, studenti a ředitelé. Divadelní spolek TYL Rakovník přijíždí do Hronova ne poprvé a snad ne naposled. Loni překazila vystoupení Choroba Chorobovna, letos se tak snad nestane. Těšíme se na stovky spřízněných duší, na fajn večery, na fajn zážitky, na skvělou atmosféru.

A přejeme všem našim divákům, ať je bolí hlava pouze po prohýřené noci.

Doplňkový program 64. JH ve čtvrtek 11. srpna

park AJ	17.00	Šermířská skupina NOVICA Nové Město n. M.
Husův sbor	18.00	HUDEBNÍ NEŠPORY - černošské spirituály
CČSH		- křesťanské songy
kino dvůr ZŠ	21.15	ALJAŠKA V PLAMENECH - dobrodružný USA

Pátek 12. srpna 1994 v 16.30 a 21 hodin Jiráskovo divadlo

STUDIO DE MONACO

Doporučení: *host přehlídky na doporučení ARTAMY, přijaté festivalovým výběrem JH.*

Federico Garcia Lorca

DŮM DONI BERNARDY ALBY

Překlad: André Belamich
Režie: Bob Masson
Asistent režie: Bernard Cellario
Zvuk: Jacques Burnouf
Světla: Jean Bourdon
Zpěv ženců: vokální soubor Plein - Chant

Osoby a obsazení:

Bernarda	Génia Carlevaris
Adéla	Sabine Lucchini
Martirio	Hélène Chabert
Magdalena	Chantal Bertrand
Amelia	Françoise Cellario
Angustias	Nadia Barcoli
La Poncia	Adrienne Cellario
Služka	Lydia Bourdon - Néri
Maria-Jospha	Charlotte Brousse
Prudencia	Jacqueline Aburbé
Žebračka	Valérie Nonin
Dívka	Caroline Pierre-François
Průvod žen	Jeanne Cartreau, Marianne Hueber, Valérie Nonin, Jacqueline Aburbé, Charlotte Brousse

Slovo režiséra ke hře:

Odjakživa jsem byl fascinován mimořádným životem, který žil velký básník Federico Garcia Lorca a hluboce se mě dotýkala jeho tragická smrt v rozkvětu jeho slávy, v rozkvětu jeho mládí. Řadu let jsem žil s Domem doni Bernardy Alby v srdci. Dokončena 19. června 1936, tedy na den přesně dva měsíce před básníkovou smrtí, je tato hra, situována do počátku našeho století, ve skutečnosti hrou zcela nadčasovou. Je symbolickým obrazem jakékoliv společnosti, která mrzačí a týrá lidské city, pudy a přirozené tužby. Abych mohl hru nastudovat, potřeboval jsem zkušené a dobré herečky a zároveň doko-

nalou sourodost, vyrovnanosť hereckých výkonů. V roce 1987 se na mne štěstí usmálo a já jsem v bohaté kytici hereček Monackého Studia našel představitelky pro svou inscenaci Domu doni Bernardy. Mým štěstím byly i mé přátelské svazky s panem André Belamichem, velkým znalcem a oficiálním francouzským překladatelem Lorcova díla, který celý soubor nakazil svým nadšením pro horkou Andalusii i pro velkého básníka, jakým byl Garcia Lorca.

Režisér Bob MASSON

Slovo o souboru:

Umělecký kroužek Studio de Monaco byl založen před 55 lety. V současné době má přes 150 členů ve věku od 6 do 85 let. Kromě divadelního souboru dospělých má i svou přípravku mladých herců. Nejvýznamnější částí Monackého Studia je divadelní oddělení. Uvádí hry klasického i současného repertoáru, s nimiž se jeho členové zúčastnili mnoha divadelních festivalů doma i ve světě.

Členové divadelního oddělení jsou organizátory Světového festivalu amatérského divadla v Monaku, který je hlavním festivalem mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/IATA a je pořádán každé čtyři roky za účasti souborů cca z 25 zemí, 5 kontinentů, nebo Televizní mezinárodní festival frankofonních souborů, pořádaný televizí Télé Monte-Carlo.

Soubor uvedl za dobu své existence velké množství divadelních her klasického i moderního repertoáru. K největším úspěchům v posledních letech patří např. hry: Molierův Tartuffe, Lorcův Dům doni Bernardy Alby, od Jeana Cocteaua Svatá strašidla a celá řada dalších inscenací.

Pátek 12. srpna 1994 v 19 a 21 hodin **Slavie**

DIVADLO MINARET Praha

Doporučení: *jedno z pěti bez určení pořadí z Divadelní Třebiče, národní přehlídky amatérského činoherního divadla.*

Zdůvodnění: *úspěšný pokus vyrovnat se s textem absurdního divadla, kde herecké jednání roste z reálných psychologicky motivovaných vztahů, ale přitom toto jednání povyšuje na divadelní tvar.*

Eugéne Ionesco

LEKCE

Přeložila: Milena Tomášková
Režie: Tran Quang Hung
Dramaturgie: Renata Nechutová
Pedagogická spolupráce: František Štěpánek, Vladimír Nývlt
a Marie Loucká
Technická spolupráce: Miroslav Uher
Text a ortotonii sleduje: Jitka Dufková
Fotografie: Pavel Šroll
Kostýmy a dekorace byly vyrobeny v dílnách divadla Minaret

Osoby a obsazení:

Profesor Luděk Jiřík
Žákyně Renata Nechutová
Hospodyně Ivana Cochlarová

Slovo o hře:

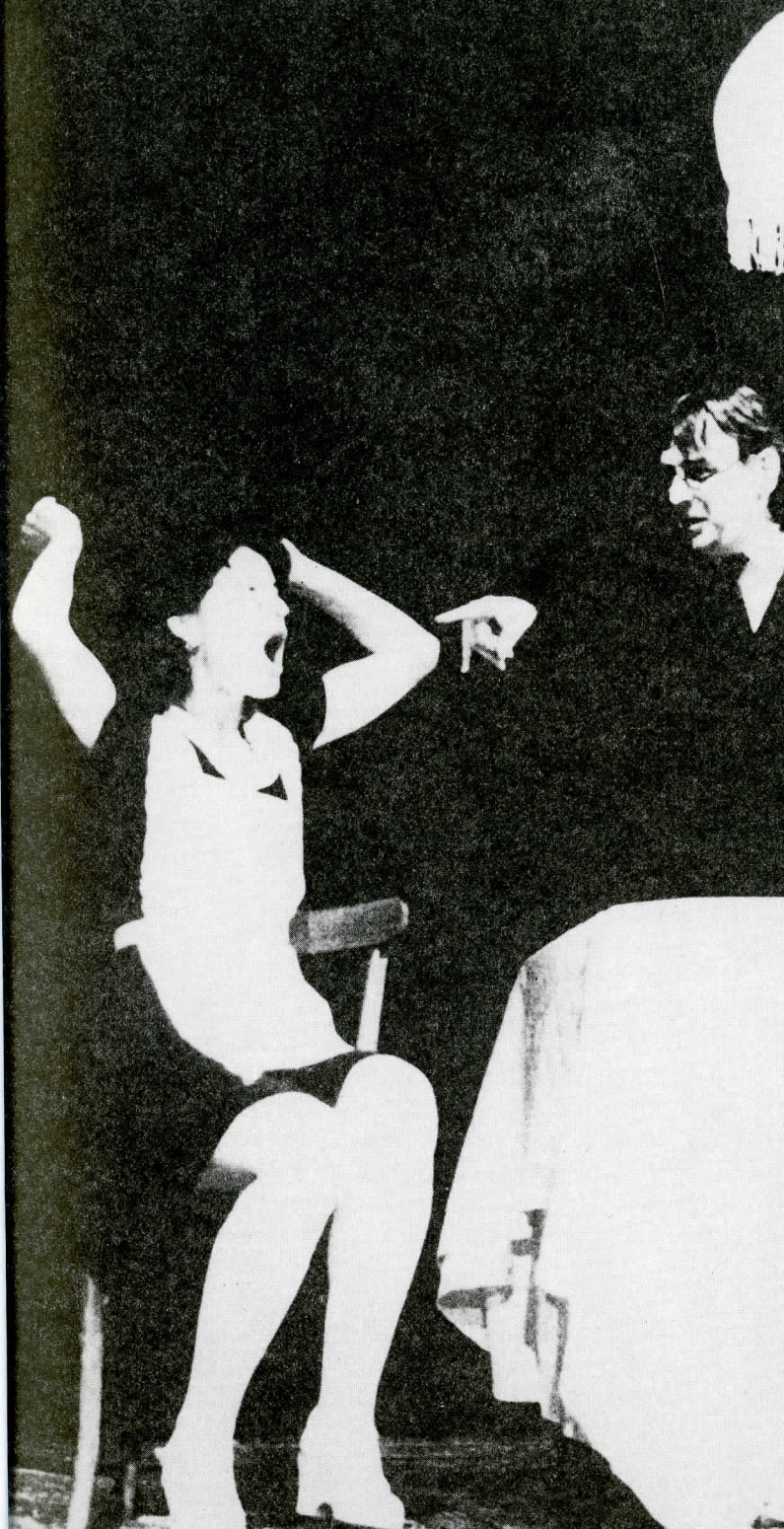
Eugène Ionesco, rumunský (francouzsky píšící) dramatik, který se narodil roku 1912 ve Slatině, napsal celou řadu her. Lekci řadíme k Ionescovým prostým realistickým hrám, na hony vzdáleným údajně grotesknosti a nepochopitelnosti. Připomeňme jen, že podobně je tomu také v Židlich (mylně označovaných na „tragickou frašku“), kde se Ionesco dotkl problému domácího nábytku - ve hře se jedná především o přemísťování židli. Stejně sáhl tento autor, vždy směřující k širokým lidovým vrstvám a dietlovsky spjatý s problémy všedního dne, po reálném výjevu v Lekci. Zde zvolil konkrétní situaci učitele na malém městě (sám Ionesco působil nějaký čas jako profesor na gymnáziu), aby se s velkou naléhavostí vyslovil k problému školních jídelen, nedostatečně vytápěných a špatně zařízených učeben. Ionescovo poselství strhlo i nás, a třebaže jsme byli od realizace Lekce zrazováni, přece jsme se nemohli ubránit touze vyslovit se skrze Ionescův text k naší současnosti. Vždyť kdo by dnes, v době kdy se vedou každodenní spory o novou podobu naší školské soustavy, mohl zůstat stranou? (m)

Autor hry sám:

„Literatura napomáhá k tomu, aby inženýři a politikové nezdivočeli.“
(Vybráno z Ionescovy eseje Proč píšu, 1974, přeložil V. Mikeš)

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Minaret vznikl v letošním roce při přípravě inscenace Ionescovy Lekce, která měla premiéru 29. března v Divadle v Řeznické v Praze. Soubor vystupuje v různých pražských klubech a divadlech (Žižkovské divadlo T. G. M., Divadlo v Celetné. Dejvické divadlo atd.). V Minaretu se sešli herci tří pražských studiových divadel:

Luděk Jiřík (Exelsior), Renata Nechutová (Sumus) a Ivana Cochlarová (Ciestnici), aby pod vedením sardana-palského režiséra, studenta DAMU, T. Q. Hunga nastudovali slavnou, ale u nás téměř neuváděnou Ionescovu komediální hříčku. Inscenátoři zvolili text rumunského (francouzsky píšícího) dramatika proto, že je zaujala poctivost, s jakou se autor přiznává ke svým zkušenostem z let, kdy působil jako středoškolský profesor na gymnáziu. Tvůrci doufají, že pro hronovské publikum bude mít konkrétní příběh Profesora a Žákyně na malém městě i praktický užitek - inscenace je ideální přípravou k získání univerzálního doktorátu a může se tedy stát vhodným doplňkem středoškolského i vysokoškolského učiva.

Pátek 12. srpna 1994 v 16.30 a 19 hodin
Sokolovna

DIVADELNÍ SOUBOR ZUŠ NA STŘEZINĚ A DIVADÉLKO JESLIČKY
Hradec Králové

Doporučení: *třetí v pořadí ze Šrámkova Pisku, národní přehlídky mladého netradičního divadla.*

Zdůvodnění: *výpověď mladého člověka obklopeného lesem konvencí. Zástupce divadla jednoho herce na slušné úrovni.*

Bří Mrštíkové, Ema Zámečnicková

NĚCO Z MARYŠI PRO JEDNU HEREČKU A HOUSLE

Stručná charakteristika účinkujících:

Dominika Špalková

Přes své mládí děvče v divadle již zkušené. Účastnice několika národních kol soutěže v sólové recitaci dětí, národní přehlídky dětských divadelních souborů v Prachaticích, Jiráskova Hronova (inscenace Lakomá Barka) a národní přehlídky dětských recitačních souborů v Mělníku (představení Sobecký obr). Žákyně literárně dramatického oboru, též se připravuje ke zkouškám na AMU. V rámci této přípravy vznikla i inscenace Něco z Maryši ...

Pavel Pešek

Mladý (i když ne tak, jako Dominika) učitel hudebního a literárního oboru. Základy divadla pochytíl kdysi v Divadle do kapsy. Nyní nejen učí, ale i hraje, zpívá, tančí atd. v Divadélku Jesličky. Na inscenaci se podílí i výběrem hudby.

Scénář, režie, scéna

S použitím textů bílí Mrštíků Ema Zámečnicková, učitelka LDO výše zmiňované ZUŠ Na Střezině. Dříve Divadlo do kapsy, kabaretní sdružení Poslyš sestřičko atd. Nyní i s Pavlem spolupracuje s Nejhodnějšími medvídky - viz představení Elena Štěpánová.

DIVADELNÍ SOUBOR ZUŠ NA STŘEZINĚ A DIVADÉLKO JESLIČKY Hradec Králové

Doporučení: *odborné rady ARTAMA pro dramatickou výchovu, dětské divadlo a dětský přednes (bez udání pořadí).*

Zdůvodnění: *kapitola z knihy Bylo nás pět je koncipována jako montáž momentek a pohybově stylizovaných situací, inspirovaných němou groteskou a chórického vyprávění, které vychází z atmosféry Poláčkovy knihy a staví na vztahu hrajících dospívajících dětí k ní. (děti jsou všestranně vybavené pohybově, hlasově a do určité míry i herecky).*

Karel Poláček, Ema Zámečnicková

NAPADLO HODNĚ SNĚHU

(Bylo nás pět)

Režie: Ema Zámečnicková
Hudba: Pavel Pešek, Michal Škraněk
Hlavní úlohy: Ondřej Drbohlav, Matěj Kužel, Josef Zámečník
Jiří Prokop, Ondřej Novák

Mozaika pohledů žáčků ZUŠ na Střezině v Hradci Králové na svůj dramatařák

... perfektní kolektiv se smyslem pro humor ... rádi se vidíme ... scházíme se i o prázdninách ... nebo o víkendu ... chodíme z vlastní iniciativy ... nikdo sem nechodí z donucení ... máme dobrý vztah k divadlu ... celkem dobře si rozumíme ... soubor je dobře sehraný ... když má nastat doba našeho společného setkání, vždy se velmi těším ... když mají všichni správnou náladu (a to je často), tak dovedeme vytvořit mnoho zajímavých uměleckých děl ... když nás představení, které hrajeme, nebaví, tak to řekneme a zkusíme hrát něco jiného ... když přijde do kolektivu někdo nový, přijmeme ho do kolektivu, po krátké době se skamarádíme a je to dobrý ... máme se všichni rádi - navzájem ... výjimky neexistují ... jak kdy, jak kdo ... rádi jezdíme na přehlídky, soustředění atd ... tvoříme podle vlastního rozumu a nevládních předloh ... tvoření nás všechny baví ... kostýmy a rekvizity tvoříme (občas) sami ... scházíme se kde se dá ... zázemí máme krásné ... kolektiv dokáže přijmout nové členy, i když nezapadnou tak, jako staří známí ... dobrým přítelem je humor

a věrnou kamarádkou dobrá nálada ... ovšem, někdy to přeženeme tak, že se rozlobí i Ema ... ještě když jsem do dramatařáku nechodil, koukal jsem jenom na televizi a teď chodím radši na dramatařák ... chodím ze své vůle ... nejdříve jsem chodila jen tak pro zábavu, aby nikdo neřekl, že nikam nechodím, ale zjistila jsem, že to není jenom zábava, a proto mě to začalo víc zajímat ... nejvíce mě baví přednes ... když pak stojím na jevišti, mám sice trému a třesou se mi kolena, ale je to krásný pocit, že mě diváci pozorují a někdy se i smějí ... i když nechci pokračovat jako profesionál, protože si myslím, že talent na to nemám, tak mě to přinese i něco do života ... dokážu hovořit bez zádrhelů a nebojím se vystupovat před cizími lidmi ... nemám čas chodit i jindy, protože mám mnoho učení ... někdy se mi sice nechce na dramatařák, ale pak se mi tam natolik líbí, že se mi nechce ani domů ... je nás moc, jsme rozděleni do dvou skupin ... v pondělí je klidnější ... od 13 do 16 let celkem mě to baví ... jak co a jak kdy ... je to lepší než někde venku vyvádět ... baví mě hry a nebaví spolupráce na představení, nebo také když děláme cvičení tak jít první ... máme zařízenou učebnu ... v poslední době dramatařák opustilo několik lidí, a myslím, že to zase velká škoda není, i když trochu to vadí ... pomáhá mi to najít samu sebe ... vážím si lidí, které kolem sebe v dramatařáku mám a myslím, že teď kdybych odešla, by se mi po nich stýskalo ... někdy se mi moc nechce ... holky jsou nad kluky v přesile - škoda ... avšak chlapců máme ve školách tolik, že můžeme být rádi, že si od nich odpočnem ...

(Geneze představení Napadlo hodně sněhu...)

*stačí jenom krok a skok
a už je tu 1994 tento rok
říká se
nás bylo pět
chlapců jako květ
proto vysvětlím vám hned
naš příběh jako med
čtyři s rakví chlapci kráčí
chlapci všichni se mračí
to jest legrace vždyť jen věru
bylo nás pět
hned do pěti fotek se řadíme
letmý úsměv nasadíme
úsměv na rty
dobré karty
nikdo není líný*

*protože jíme vitamíny
pak řekneme vám pár slov
jako na zádech berušky krov
potom se jde na bruslení
nikdo na bruslích nelení
a slov pár následuje pak
nemluvte vážení, běda, běda
teď bude lov na medvěda
ještě slov pár a nic víc
to ale nestačí sic
a pak velká událost s karbidem
pár slov a nic víc
potom zapálíme třeskačinu
bum prásk cililink kvák
upustil pan Fajst s mlíkem punclák ...*

Doplňkový program 64. JH v pátek 12. srpna

park AJ	17.00	DIVADLO POESIE Mladá Boleslav: VŠELIKERÉ PUTOVÁNÍ HONZÍČKOVO aneb SPRÁVNÝ MUŽ NIKDY NEVYJÍŽDÍ BEZ OCHRANY
náměstí	18.15	Folklorní skupina KYČERA Nové Město n.M.
park AJ	19.00	Podvečerní koncert MACHOVSKÉ DECHOVKY
kino dvůr ZŠ	21.15	JEŠTĚ VĚTŠÍ BLBEC, NEŽ JSME DOUFALI - česká veselohra

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

ES
ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Sobota 13. srpna 1994 ve 20.00 hodin Jiráskovo divadlo

OPERNÍ SOUBOR Světlá nad Sázavou

Doporučení: *Volného sdružení východočeských divadelníků.*

Zdůvodnění: *realizace opery na amatérské scéně je počinem mimořádným. V případě souboru ze Světlé n. Sáz. pak počinem vyjimečným kvalitou hudebního a pěveckého provedení.*

Vilém Blodek

V STUDNI

Komická opera o jednom dějství. Libreto napsal Karel Sabina

Dirigent:	Jaroslav Průša
Režie:	Lída Honzová
Scéna:	Zdeněk Vonásek
Sbormistr:	Milan Bohanes
Operní poradce:	Eva Bechyňová
Klavírní korepetice:	Vladislav Beran, Karel Čížek
Světla:	Jiří Potáč
Sóla v orchestru:	Miloš Přeček - violoncello Vladislav Beran - flétna
Produkcce:	Lubomír Bárta
Technické zajištění:	Josef Novák

Obsazení:

Veruna	Romana Pátková
Lidunka	Šárka Seiferová j. h.
Vojtěch	Vojtěch Kocián j. h.
Janek	Pavel Vančura
vesnická chasa	Směšený sbor Gaudeamus Světlá nad Sázavou Operní orchestr Světlá nad Sázavou

Slovo o souboru:

... přišla opera do Světlé nad Sázavou. Ano, amatérští muzikanti a zpěváci se rozhodli, že vytvoří, na toto město, mimořádný projekt, na který svými silami stačí a který bude také pro diváka a posluchače přístupný a blízký.

Slovo o autorovi:

Vilém Blodek vystudoval pražskou konzervatoř a stal se na ní později profesorem hry na flétnu. Kromě opery V studni složil ještě flétnový koncert, který patří mezi nejlepší díla v tomto oboru. Předčasná Blodkova smrt zničila naděje, které v něho byly vkládány.

K opeře V studni získal Blodek libreto od Karla Sabiny. Sabina dodal Blodkovi příběh ze života české vesnice. Jde tu, tak jako v Prodané nevěstě, o šťastné vítězství mladé lásky a o intriku, jejíž pomocí je napálen a z cesty odstraněn nevhodný ženich. Tentokrát postihl osud stárnoucího vesnického vdovce Janka, který se uchází o Lidunku a stojí tak v cestě jejímu milému Vojtěchovi.

Blodkovi šlo, tak jako skladateli Prodané nevěsty o „operetku“ v lidovém duchu, pro široký okruh posluchačů. Blodkův záměr se plně zdařil. Jednoaktovka V studni patřila k nejhranějším českým operám.

Sobota 13. srpna 1994 v 16 a 18 hodin Slavie

VEČER FINALISTŮ SČDO '94

Doporučení: *z Pohárku SČDO (Memoriálu Zdeňka Kokty), národního kola soutěže monologů a dialogů v Přerově.*

DIVADELNÍ MONOLOGY A DIALOGY

MARIE ŽIVNÁ

členka divadelního souboru HAVLÍČEK Neratovice,
monolog placené společnosti ze hry

Viktorie Hradské

COMMEDIA FINITA

Režie: Milan Šára

ALENA HOŠŤÁLKOVÁ

SLAVOMÍR ODLOŽIL

členové Divadelního souboru KLUBU PSP Přerov,

dialog Julie a Vavřince ze hry

Ephraima Kishona

BYL TO SKŘIVAN

Režie: Ludmila Kučmerčíková

LUDEK JIŘÍK

člen DK EXCELSIOR Praha,

monolog holiče Františka Karlovského

z textu Ivana Vyskočila

MONOLOG MUŽE NAD CIZÍ LEBKOU

Režie: Luděk Jiřík

IVANA BUFKOVÁ

MIROSLAV KUČABA

členové Divadelního klubu JIRÁSEK Česká Lípa

dialog dona Quijota a Dulciney

ODPUSŤTE MI MÉ BLÁZNOVSTVÍ

z textu Viktor Dyka a Miroslava Kučaby

ZMOUDŘENÍ DONA QUIJOTA

Režie: Miroslav Kučaba

JIŘÍ HLÁVKA

člen Divadelního studia D 3 Karlovy Vary

monolog příživníka Somona podle textu

Lukianose

PRAVDIVÉ VÝMYSLY

Režie: Jiří Hlávka

Moderátor programu:

Miloslav Kučera

Technická režie programu:

Vlastimil Ondráček

Technická spolupráce:

technika Jiráskova divadla

Sobota 13. srpna 1994 v 16 a 18 hodin

Sokolovna *nehovelo se*

RODINNÉ DIVADLO HLÍNA GYMNÁZIA SCHOLA LUDUS
Ústí nad Labem

Doporučení: z *Divadelního festivalu soukromých škol Ústí n. Labem 1994.*

Zdůvodnění: *soubor reprezentuje práci nově se zrodilých studentských divadel na středních školách. Je to soubor, který se divadlu věnuje systematicky pod odborným vedením. Jeho inscenace je výsledkem kolektivní tvorby, které má charakter autorského divadla, usilujícího o kritickou reflexi skutečnosti, kterou jeho členové prožívají.*

Klára Špičková

TEDA, PETŘE, JAKO SORRY s podtitulem TÉMĚŘ EGYPTSKÁ STORY

(malá školní moralita)

Režie a pedagogické vedení: Karel Tománek

Účinkují:

- Milena Pospíšilová - jako Milena a princezna Hatsepsoret
- Jitka Andělová - jako učitelka a kněžka Alkiméda
- Alice Meislová - jako služebná Shanet a Petrova sestra Palmel a jako ještě někdo
- Klára Špičková - jako Klára a princeznina přítelkyně Arga
- Láďa Sedlák - jako Láďa a velvyslanec Dažér
- Saša Nedvědický - jako ředitel školy a Alikmédin bratr Chamir
- Jiří Hána - jako zástupce ředitele a vezír
- Petr Michálek - jako Petr a Petr

Slovo o hře:

Soubor stavěl na předloze, která se v průběhu přípravy inscenace fixovala jako pevně daný dramatický text. V příběhu se realita školního prostředí a vztahu mezi spolužáky a učiteli projektuje do historického prostředí starověkého Egypta, aby se posléze přes snovou vizi hlavního představitele opět navrátila do naší přítomnosti.

Slovo o souboru:

Rodinné divadlo HLÍNA existuje druhý školní rok při soukromém gymnáziu Schola ludus Ústí n. Labem. Jeho inscenace vychází z vlastní autorské tvorby členů souboru.

Doplňkový program 64. JH v sobotu 13. srpna

park AJ	17.00	STUDIO DŮM Brno: SVATBIČKY
náměstí	18.30	Koncert HRONOVSKÉ DECHOVKY
náměstí	21.30	UKONČENÍ 64. JIRÁSKOVA HRONOVA Ohňostroj

VÝSTAVY V RÁMCI 64. JIRÁSKOVA HRONOVA

AMATÉRSKÁ SCÉNOGRAFIE

SČDO

Výstavní hala Jiráskova divadla
Otevřeno při akcích

HRONOVSKÉ NÁVRATY

Výstava zpravodajů, programů
a jiných materiálů dokumentujících
více jak šedesát let ochotnického
divadelního festivalu Jiráskův Hronov.
Městská knihovna Egona Hostovského,
Jiráskova ulice.

Otevřeno denně od 8. do 12. srpna 1994
od 9.00 do 17.00 hodin.

Několik informací o službách během 64. JH:

INFORMAČNÍ STŘEDISKO	tel.: 81 585
ŠTÁB 64. JH - MĚSTSKÝ ÚŘAD	tel.: 81 396
TISKOVÉ STŘEDISKO	tel.: 8881
JIRÁSKOVO DIVADLO	tel.: 81 437
SLAVIE	tel.: 81 403
HRONOVSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO	tel.: 81 314

POŠTA

ul. T. G. Masaryka - tel. 81 633, infor. o tel. číslech - 0120,
(pondělí - pátek 8.00 - 12.00, 13.00 - 17.00),
peněžní přepážka pouze do 16.30,
telefon, telegraf: pondělí - pátek 7.30 - 11.30, 12.30 - 20.00,
sobota 8.00 - 12.00.

ZDRAVOTNICTVÍ

rychlá záchranná služba - tel. 155
lékařská služba první pomoci - tel. 204 44,
stomatologické odd. Náchod - tel. 208 60,
pondělí - pátek do 17.00, sobota - neděle do 12.00.

Zdravotní středisko Hronov - Havlíčkova ul.
lékařská návštěvní služba - tel. 81 592,
ordinace MUDr. Prager - tel. 81 307,
dětské odd. - tel. 81 382,
stomatologické odd. - tel. 81 263.

POLICIE

tísňové volání - tel. 158
okresní ředitelství - tel. 333 111
stanice Hronov - tel. 81 333

POŽÁRNÍ OCHRANA

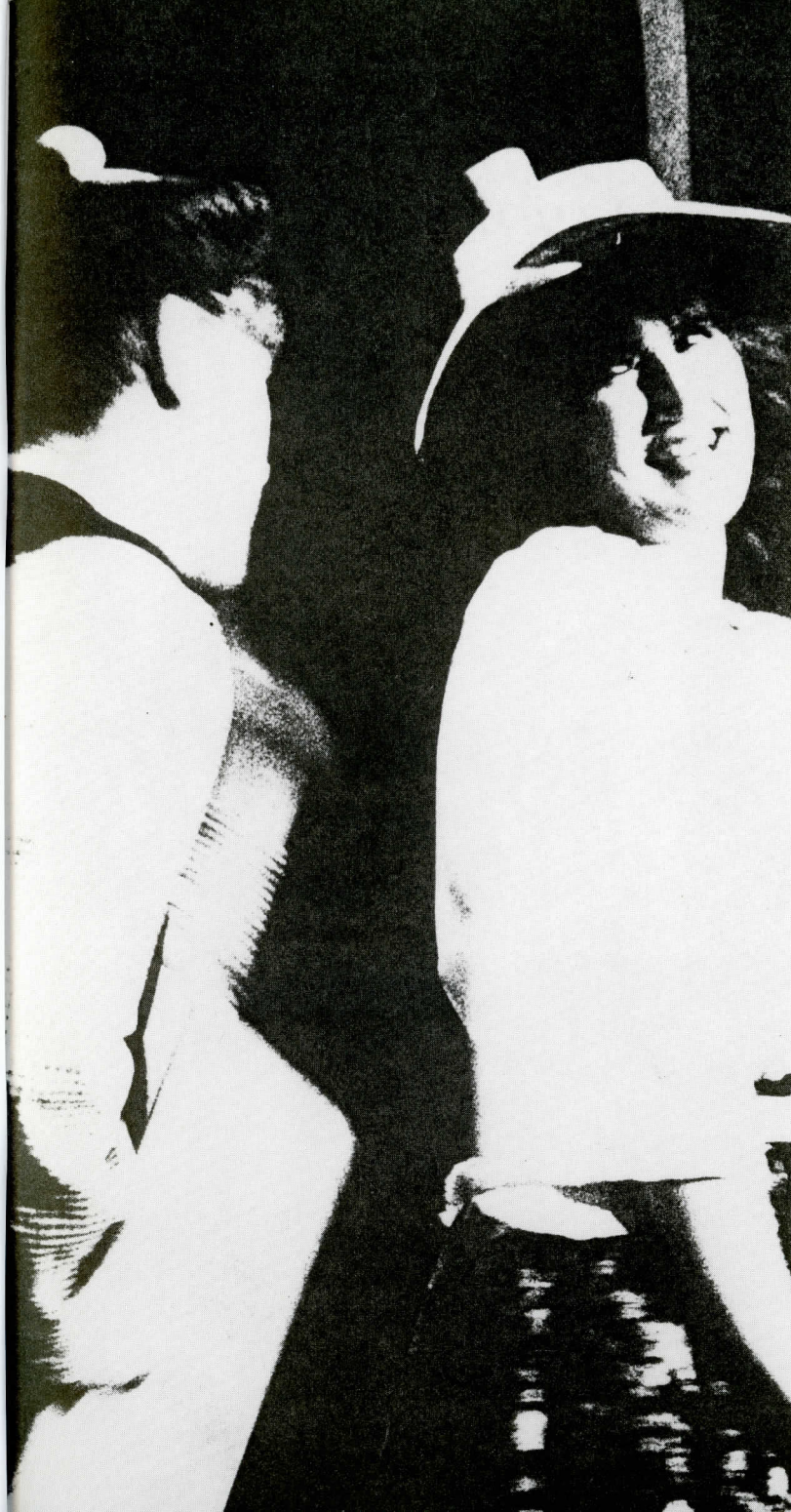
ohlašovna požárů - tel. 150
ohlašovna požárů Hronov - tel. 81 222

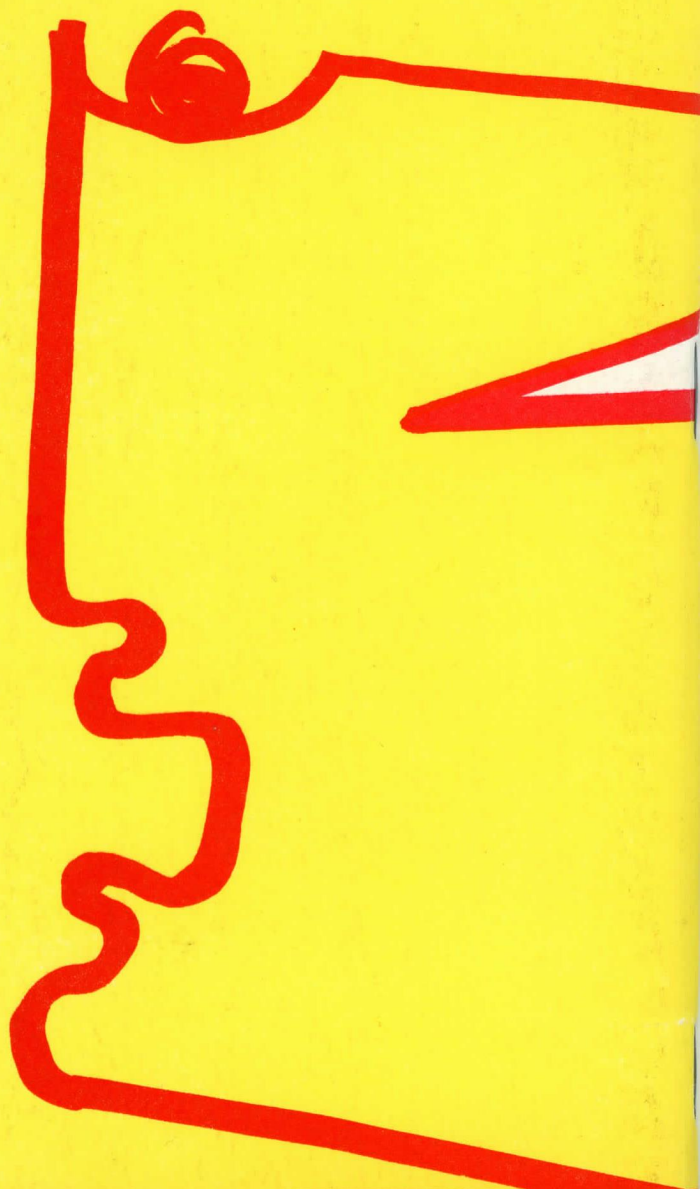

Programovou brožuru k 64. Jiráskovu Hronovu redakčně připravila
Ivana Richterová z podkladů a fotografií jednotlivých souborů.
Typograficky upravili Jiří a Marek Zhibovi a vytiskly Grafické závody
Hronov, s. r. o.

Tiskové materiály 64. Jiráskova Hronova tisknou Grafické závody Hronov

GENERÁLNÍ SPONZOR

Banka pro život.

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.